

La Comédiathèque

Η ΜΥΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Jean-Pierre Martinez

comediatheque.net

Το κείμενο αυτού του θεατρικού έργου είναι διαθέσιμο για δωρεάν λήψη. Ωστόσο, απαιτείται άδεια από τον συγγραφέα για οποιαδήποτε δημόσια παρουσίαση. Για να επικοινωνήσετε με τον Jean-Pierre Martinez και να ζητήσετε άδεια για την παρουσίαση ενός από τα έργα του:
<https://comediatheque.net/>

Η ΜΥΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Jean-Pierre Martinez

Μπορεί το χρήμα να αγοράσει την ευτυχία; Ο Μάικλ, ένας απένταρος ζωγράφος, από σεβασμό προς τον εαυτό και τις αρχές του, αρνείται το "βρώμικο" χρήμα που κληρονομεί από τον πατέρα του, όταν ο τελευταίος εξαφανίζεται σε ένα αεροπορικό δυστύχημα.

Καθώς ο Μάικλ απορρίπτει με υπερηφάνεια την κληρονομιά από έναν πατέρα που τον εγκατέλειψε στην τρυφερή ηλικία των πέντε ετών, η απόφασή του αυτή τον φέρνει σε αντιπαράθεση με τη σύντροφο και την αδελφή του. Οι δύο γυναίκες είναι λιγότερο ενοχλημένες από την προέλευση αυτής της απροσδόκητης περιουσίας και η καθεμιά προβάλλει έναν πολύ καλό λόγο για να μην την αφήσουν να ξεφύγει από τα χέρια τους.

Όμως, ποιος ακριβώς είναι ο άνθρωπος που τους προσφέρει δέκα εκατομμύρια ως αντάλλαγμα για μια απλή υπογραφή και από πού προέρχονται πραγματικά τα χρήματα; Σε κάθε μια από τις δικές τους αλήθειες ...

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Μάικλ

Νταϊάνα

Κάρλος

Βανέσα

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Στο πατάρι που μοιράζεται με τη σύντροφό του Νταϊάνα, ο Μάικλ έχει ένα μικρό εργαστήριο ζωγραφικής που λειτουργεί ως σαλόνι. Πίσω από το καβαλέτο του, ο Μάικλ δουλεύει σε έναν καμβά ακούγοντας μουσική. Η Νταϊάνα μπαίνει από την εξώπορτα φορώντας ένα παλτό και κρατώντας έναν χαρτοφύλακα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Γειά!

ΜΑΪΚΛ: Έρθες κιόλας;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τι υποδοχή ... . Αν σε ενοχλώ, μπορώ να επιστρέψω σε μια ώρα.

ΜΑΪΚΛ: Συγγνώμη..., δεν είχα συνειδητοποιήσει πώς πέρασε η ώρα.

Ο Μάικλ σταματά τη μουσική, αλλά συνεχίζει να ζωγραφίζει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είσαι τόσο τυχερός. Για μένα, η μέρα έμοιαζε ατελείωτη. *(Βγάζει το παλτό της, αφήνει τον χαρτοφύλακα της, τον πλησιάζει και του δίνει ένα φιλί στα χείλη.)* Συγγνώμη που διακόπτω την εργασία σου. Ελπίζω κάποια μέρα να μπορέσεις να αποκτήσεις το δικό σου στούντιο ζωγραφικής.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό με βολεύει μια χαρά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εννοώ ένα δικό σου στούντιο, που δεν λειτουργεί σαν σαλόνι. Οπότε, δεν θα σε ενοχλώ όταν γυρίζω από τη δουλειά.

ΜΑΪΚΛ: Ποτέ δεν με ενοχλείς, το ξέρεις αυτό.

Η Νταϊάνα βλέπει τον πίνακα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι νέος ο πίνακας;

ΜΑΪΚΛ: Ναι...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ένα άλλο πρόσωπο..., μυστηριώδες, ακατανόητο...

ΜΑΪΚΛ: Μπορεί κανείς να περάσει μια ζωή προσπαθώντας να ξετυλίξει το μυστήριο ενός προσώπου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και ακόμη δεν βρέθηκε μοντέλο.

ΜΑΪΚΛ: Θέλεις να ζωγραφίσω το πορτραίτο σου;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Για να μπορέσεις να αποκαλύψεις όλα τα μυστικά μου, όπως έχεις πει; Θα απογοητευόσουν. Δεν έχω τίποτα να κρύψω.

ΜΑΪΚΛ: Όλοι έχουμε κάτι να κρύψουμε. Για μένα, θα παραμένεις πάντα μια πολύ μυστηριώδης γυναίκα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τι βρίσκεις τόσο μυστήριο πάνω μου;

ΜΑΪΚΛ: Για αρχή, το ότι επέλεξες να ζήσεις μαζί μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτό ονομάζεται αγάπη, έτσι δεν είναι;

ΜΑΪΚΛ: Τότε η αγάπη είναι κάτι πολύ μυστηριώδες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτό είναι αλήθεια. Μιας και πιάσαμε αυτή την κουβέντα, εσύ γιατί επέλεξες να ζήσεις μαζί μου.

ΜΑΪΚΛ: Ω, αυτό είναι πολύ απλό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Για πες.

Ο Μάικλ βάζει κάτω τα πινέλα του, την πλησιάζει και την αγκαλιάζει.

ΜΑΪΚΛ: Μα επειδή εργάζεσαι στο Δημόσιο! Για έναν καλλιτέχνη, το να υπάρχει στο σπίτι ένας σταθερός μισθός είναι πολύ καθυστερητικό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: (γελώνοντας) Στυγνέ εκμεταλλευτή...

ΜΑΪΚΛ: Χωρίς εσένα..., καμία τράπεζα δεν θα μας είχε χορηγήσει ένα τριακονταετές δάνειο για την απόκτηση αυτού του γκαράζ που τώρα βαφτίσαμε πατάρι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δε σε διάλεξα για τον ρομαντισμό σου, αυτό είναι σίγουρο.

ΜΑΪΚΛ: Κάνεις λάθος, είμαι πραγματικά ρομαντικός, αναγκασμένος να κρύβω την ευαίσθητη φύση μου πίσω από τον εμφανή κυνισμό.

Βάζει κάτω τα πινέλα του και την φιλάει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχεις δίκιο, συνέχισε να ζωγραφίζεις χωρίς μοντέλο. Δε θα μου άρεσε να επέστρεφα στο σπίτι και να έβρισκα ένα γυμνό κορίτσι να ξαπλώνει στον καναπέ μου σε μια προκλητική πόζα.

ΜΑΪΚΛ: Θα ήθελες να ποζάρεις για μένα; Γυμνή, σε μια προκλητική πόζα;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν θα είχα την υπομονή. Άσε που θα έπρεπε να αυξήσουμε και τη θέρμανση.

ΜΑΪΚΛ: Δεν είμαι σίγουρος ότι μπορούμε να το αντέξουμε οικονομικά αυτό. Θα σταματήσω για σήμερα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σου αποσπώ την προσοχή.

ΜΑΪΚΛ: Μου αρέσει όταν μου αποσπάς την προσοχή. Πώς ήταν η πρώτη μέρα στη δουλειά;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Προπαρασκευαστική μέρα. Σήμερα ήταν μόνο για όσους ξεκινάμε τώρα. Η μεγάλη μέρα είναι η Δευτέρα, που θα μας ξαμολήσουν τα θηρία.

ΜΑΪΚΛ: Αφού απαγόρευσαν τα ζώα στα τσίρκο, θα έπρεπε να απαγορεύσουν και την είσοδο των παιδιών στα σχολεία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μα τότε θα μείνω χωρίς δουλειά. Μην ξεχνάς ότι τον τελευταίο καιρό επιβιώνουμε μόνο με πατάτες.

ΜΑΪΚΛ: Λατρεύω τις πατάτες. Μου αρέσει να τις τρώω, μαζί σου τουλάχιστον.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα τα καταφέρουμε. Θα καταλάβουν ότι έχεις ταλέντο.

ΜΑΪΚΛ: Έχω να πουλήσω πίνακα εδώ και εβδομάδες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Η ιστοσελίδα σου απέκτησε μερικούς επισκέπτες, ωστόσο.

ΜΑΪΚΛ: Ναι, ότι ώρα τους καπνίζει έρχονται, κοιτάζουν, κουβεντιάζουν..., τους προσφέρω καφέ, αλλά σπάνια βγάζουν το βιβλιάριο επιταγών τους στο τέλος.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Η τελευταία σου έκθεση πήγε καλά, όμως.

ΜΑΪΚΛ: Η έκθεση μου, σε ένα εστιατόριο..., μέχρι να βρεθώ σε μια κατάλληλη γκαλερί..., κατά προτίμηση στο Λονδίνο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μα, αφού αρνείσαι να επικοινωνήσεις με τις γκαλερί του Λονδίνου!

ΜΑΪΚΛ: Τι σημασία έχει, κανείς δεν με ξέρει. Άσε που έχουν ήδη κατακλυστεί από αιτήματα άλλων.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και με τον μυστηριώδη Ρώσο συλλέκτη σου, τι γίνεται; Αυτόν που αγόραζε έναν πίνακα από σένα κάθε μήνα, για να παραδοθεί στο Παρίσι.

ΜΑΪΚΛ: Δεν έχω νέα του πια. Μπορεί να είναι νεκρός.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έλα, θα υπάρξουν κι άλλοι.

ΜΑΪΚΛ: Φυσικά. Φρόντισα για το δείπνο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τέλεια και τι έχουμε;

ΜΑΪΚΛ: Πατάτες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Φοβερό. Πατάτες τηγανιτές; Πατάτες φούρνου; Πατάτες φλουδάτες;

ΜΑΪΚΛ: Είναι μια νέα συνταγή. Νομίζω ότι τις λένε... πατάτες μπουρνουζάτες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα βάλω το δικό μου, και θα είμαι μαζί σου σε λίγο, για μια ρομαντική βραδιά.

ΜΑΪΚΛ: Σε πειράζει να μείνω έτσι; Δε μου πάει το μπουρνούζι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν πειράζει. Εγώ όμως, θα κάνω ένα ντους.

Η Νταϊάνα βγαίνει από το σπίτι. Ο Μάικλ κοιτάζει τον πίνακά του με μια έκφραση απογοήτευσης. Χτυπάει το κουδούνι. Πηγαίνει ν' ανοίξει την πόρτα και επιστρέφει μαζί με τον Κάρλος.

ΜΑΪΚΛ: Παρακαλώ, περάστε. Αυτό είναι το στούντιο μου.

ΚΑΡΛΟΣ: Σας ευχαριστώ που με δεχτήκατε, έτσι απροειδοποίητα.

ΜΑΪΚΛ: Παρακαλώ, έχω συνηθίσει. Αν και θα ήτανε καλύτερα να με παίρνατε τηλέφωνο πριν έρθετε. Μπορεί να μη με βρίσκατε εδώ.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα ξαναερχόμουν... *(κοιτάζει τον πίνακα)* Είναι πολύ μυστηριώδες αυτό το πορτρέτο..., αλλά υπέροχο. Είναι ανδρικό ή γυναικείο το πρόσωπο;

ΜΑΪΚΛ: Α, αυτό είναι μέρος του μυστηρίου.

ΚΑΡΛΟΣ: Η αλήθεια δεν αποκαλύπτεται ποτέ με την πρώτη ματιά σε όλη της τη γύμνια.

ΜΑΪΚΛ: Διαφορετικά, θα μπορούσαμε απλά να τραβήξουμε μια φωτογραφία.

ΚΑΡΛΟΣ: Το μυστήριο είναι αυτό που δίνει στη Μόνα Λίζα τη γοητεία της, έτσι δεν είναι;

ΜΑΪΚΛ: Τουλάχιστον η Μόνα Λίζα ξέρουμε ότι είναι γυναίκα. Αλλά έχετε δίκιο. Ζωγραφίζω για να έχω πρόσβαση σε μια συγκεκριμένη μορφή

αλήθειας. Αναπαριστώ την πραγματικότητα διαφορετικά απ' ό,τι φαίνεται εκ πρώτης όψεως. Το συζητούσα με τη γυναίκα μου...

ΚΑΡΛΟΣ: Όστε, είστε παντρεμένος.

Ενθουσιασμένος που η συζήτηση στρέφεται προς το πρόσωπο και το έργο του, ο Μάικλ απλά χαμογελάει.

ΜΑΪΚΛ: Ανακαλύψατε τους πίνακές μου από την ιστοσελίδα μου;

ΚΑΡΛΟΣ: Όχι.

ΜΑΪΚΛ: Είστε ιδιοκτήτης γκαλερί; Συλλέκτης ή απλά ένας λάτρης της τέχνης;

ΚΑΡΛΟΣ: Μου αρέσει η ζωγραφική, ειν' η αλήθεια, αλλά δεν είμαι τίποτα απ' αυτά. Για να είμαι ειλικρινής, δεν ήρθα για να αγοράσω κάποιον πίνακα.

ΜΑΪΚΛ: Τώρα που είστε εδώ όμως, μπορείτε να ρίξετε μια ματιά. Δεν δεσμεύεστε.

ΚΑΡΛΟΣ: Δυστυχώς, αυτό που έχω να σας πω δεν έχει καμία σχέση με τη ζωγραφική.

ΜΑΪΚΛ: Το υποψιάστηκα. Προχωρήστε παρακαλώ.

ΚΑΡΛΟΣ: Μπορεί να γνωρίζετε ήδη...

ΜΑΪΚΛ: Όχι, δεν γνωρίζω. Ας πούμε απλά ότι δεν έχω συνηθίσει ξένους να χτυπούν το κουδούνι μου από το πουθενά, για να μου φέρουν καλά νέα.

ΚΑΡΛΟΣ: Πίσω από τα κακά νέα, ξέρετε, υπάρχει συχνά μια θετική πτυχή.

ΜΑΪΚΛ: Αρχίζετε να με ανησυχείτε λίγο. Δεν είστε Μάρτυρας του Ιεχωβά, έτσι;

ΚΑΡΛΟΣ: Όχι, μην ανησυχείτε.

ΜΑΪΚΛ: Τότε ποιος είστε; Και τι έχετε να μου πείτε τόσο επειγόντως;

ΚΑΡΛΟΣ: Είμαι.., ήμουν ο δικηγόρος του πατέρα σας.

ΜΑΪΚΛ: Του πατέρα μου;

ΚΑΡΛΟΣ: Κάρολος. Κάρολος Αντρεάνι. Είστε ο γιος του, έτσι δεν είναι;

ΜΑΪΚΛ: Ναι, έτσι λένε.

ΚΑΡΛΟΣ: Λοιπόν, ο πατέρας σας..., μας άφησε.

ΜΑΪΚΛ: Λυπάμαι για την απώλειά σας. Αλλά ξέρετε, τη μητέρα μου, την αδελφή μου κι εμένα, μας άφησε επίσης, εδώ και πολλά χρόνια.

ΚΑΡΛΟΣ: Ήθελα να πω ότι..., ο κύριος Αντρεάνι έφυγε από τη ζωή.

ΜΑΪΚΛ: Το κατάλαβα.

ΚΑΡΛΟΣ: Ξέρω ότι δεν είχατε καμία επαφή με τον πατέρα σας για χρόνια και καταλαβαίνω ότι η επίσκεψή μου σας εξέπληξε. Θα μπορούσα να σας είχα στείλει ένα γράμμα φυσικά, αλλά ήθελα να σας ενημερώσω προσωπικά.

ΜΑΪΚΛ: Όταν ο πατέρας μου έφυγε από την Αγγλία, ήμουν πέντε χρονών. Η μητέρα μου πέθανε πριν από μερικά χρόνια. Δεν είχε νέα του όλα αυτά τα χρόνια. Όπως καταλαβαίνετε, δεν ήρθε ούτε στην κηδεία της. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν ότι το νέο του θανάτου του δεν με αναστατώνει καθόλου.

ΚΑΡΛΟΣ: Καταλαβαίνω.

ΜΑΪΚΛ: Σύμφωνα με τα λεγόμενα της μητέρας μου, πήγε στις Ηνωμένες Πολιτείες ελπίζοντας να κάνει μια περιουσία εκεί, ανοίγοντας ένα εστιατόριο. Αυτό είναι το μόνο που ξέρω.

ΚΑΡΛΟΣ: Πέθανε στο Μεξικό. Εκεί ζούσε για χρόνια.

ΜΑΪΚΛ: Είστε Μεξικάνος;

ΚΑΡΛΟΣ: Είναι λίγο πιο περίπλοκο από αυτό.

ΜΑΪΚΛ: Δεν περίμενα κάτι λιγότερο. Και τι έκανε στο Μεξικό;

ΚΑΡΛΟΣ: Διεύθυνε εστιατόρια..., περισσότερο σαν μπαρ θα έλεγα..., ίσως κακόφημα θα ταίριαζε καλύτερα.

ΜΑΪΚΛ: Η μητέρα μας είχε πει ότι οι επιχειρήσεις του στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν πήγαν τόσο καλά, όσο ήλπιζε.

ΚΑΡΛΟΣ: Ναι, γι' αυτό και έφυγε στο Μεξικό.

ΜΑΪΚΛ: Και επέλεξε δικηγόρο για να με ενημερώσει για το θάνατο του; Μήπως σκοπεύει να μου κάνει και μήνυση;

ΚΑΡΛΟΣ: Καταλαβαίνω την πικρία σας, πιστέψτε με.

ΜΑΪΚΛ: Πολύ αμφιβάλλω.

ΚΑΡΛΟΣ: Πέρα όμως από τη συναισθηματική πλευρά, υπάρχουν επίσης νομικά και οικονομικά ζητήματα. Εκεί φτάνω στα ευχάριστα νέα...

ΜΑΪΚΛ: Δηλαδή;

ΚΑΡΛΟΣ: Ήσασταν ο γιος του. Εσείς είστε ο νόμιμος κληρονόμος.

ΜΑΪΚΛ: Νόμιμος κληρονόμος;

ΚΑΡΛΟΣ: Μαζί με την αδελφή σας φυσικά.

ΜΑΪΚΛ: Πήγατε και στη Βανέσα;

ΚΑΡΛΟΣ: Ναι.

ΜΑΪΚΛ: Και τι ακριβώς άφησε; Μπαρ, σωστά; Δεν μπορώ να πω, μου αρέσει η μπύρα Κορόνα, αλλά δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου ως ιδιοκτήτη ενός κακόφημου μπαρ στο Μεξικό. Όπως δεν είμαι σίγουρος ότι και η γυναίκα μου θα φανταζόταν τον εαυτό της να δουλεύει στο ταμείο.

ΚΑΡΛΟΣ: Ο πατέρας σας ήταν ιδιοκτήτης τέτοιων μπαρ, αυτό είναι αλήθεια. Αλλά, τα τελευταία χρόνια της ζωής του, είχε αποδεσμευτεί από αυτήν την επιχείρηση και είχε επενδύσει ένα σημαντικό μέρος της περιουσίας του στην Ευρώπη.

ΜΑΪΚΛ: Της περιουσίας του, είπατε;

ΚΑΡΛΟΣ: Ναι. Ε, δεν ήταν και δισεκατομμυριούχος βέβαια.

ΜΑΪΚΛ: Για τι πόσο μιλάμε, ακριβώς.

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν μπορώ να σας δώσω μια ακριβή εικόνα σήμερα, αλλά θα μάθετε σύντομα. Αρχικά, ήθελα να σας ενημερώσω για τον θάνατο του πατέρα σας.

ΜΑΪΚΛ: Είστε πραγματικά δικηγόρος;

ΚΑΡΛΟΣ: Ήμουν κυρίως ο έμπιστος συνεργάτης... και φίλος του.

ΜΑΪΚΛ: Ο φίλος του;

ΚΑΡΛΟΣ: Ας πούμε απλά ότι τον βοήθησα σε κάποιες δύσκολες καταστάσεις με το νόμο, ...περισσότερες από μία φορές.

ΜΑΪΚΛ: Είστε δικηγόρος. Όταν λέτε "δύσκολες καταστάσεις με το νόμο", αυτές περιλαμβάνουν και φυλακή;

ΚΑΡΛΟΣ: Ξέρετε, δε βγάζει κανείς μια περιουσία χωρίς να ρισκάρει. Ειδικά στο Μεξικό, το να ρισκάρεις πολλές φορές σημαίνει και να παρανομήσεις.

ΜΑΪΚΛ: Δεν είμαι σίγουρος ότι θέλω να μάθω περισσότερα.

ΚΑΡΛΟΣ: Ίσως να είναι καλύτερα έτσι.

ΜΑΪΚΛ: Και μπορώ ακόμα να αρνηθώ την κληρονομιά.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα σας αφήσω να το σκεφτείτε, αλλά αυτό θα ήταν κρίμα.

ΜΑΪΚΛ: Το σκέφτηκα καλά. Δεν με ενδιαφέρει το χρήμα, ιδιαίτερα το χρήμα του πατέρα μου.

ΚΑΡΛΟΣ: Αφιερώστε χρόνο για να θρηνήσετε. Και μιλήστε στη γυναίκα σας. Οι γυναίκες συχνά δίνουν καλές συμβουλές, ειδικά όταν πρόκειται για χρήματα.

ΜΑΪΚΛ: Έχω θρηνήσει πολύ στο παρελθόν. Και να υποθέσω ότι η κηδεία έχει γίνει ήδη.

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν υπήρξε κηδεία. Το σώμα του δεν βρέθηκε.

ΜΑΪΚΛ: Τι εννοείτε, το σώμα του δεν βρέθηκε. Πώς πέθανε;

ΚΑΡΛΟΣ: Ήταν σε ένα αεροπλάνο, ένα μικρό αεροπλάνο που συνετρίβη στη θάλασσα, στα ανοιχτά των ακτών της Βερακρούζ. Βρέθηκαν μόνο τα συντρίμμια της ατράκτου.

ΜΑΪΚΛ: Ο πατέρας μου πραγματικά παρέμεινε... άφαντος μέχρι το τέλος.

Η Νταϊάνα επιστρέφει φορώντας μια ρόμπα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Συγγνώμη για την εμφάνιση, δεν ήξερα ότι είχαμε επισκέπτες.

ΚΑΡΛΟΣ: Εγώ ζητώ συγγνώμη, αγαπητή μου κυρία. Μόλις έφευγα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δε θέλω να φύγετε εξαιτίας μου. Ξέρετε, μπορώ να βγάλω τη ρόμπα, (Ο Κάρλος την κοιτάζει έκπληκτος.) θέλω να πω..., να φορέσω κάτι πιο αξιοπρεπές.

ΚΑΡΛΟΣ: Είναι αργά, πρέπει να πηγαίνω. Θα συναντηθούμε σύντομα για να ξανακάνουμε αυτή τη συζήτηση με καθαρή σκέψη. Κυρία μου, τα σέβη μου.

ΜΑΪΚΛ: Δεν έχω καν τα στοιχεία επικοινωνίας σας.

Η Νταϊάνα κάνει μια κίνηση για να τον δει καλά.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα επικοινωνήσω εγώ μαζί σας. Μην ανησυχείτε, ξέρω τον τρόπο.

Ο Κάρλος φεύγει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ποιος ήταν αυτός ο τύπος;

ΜΑΪΚΛ: Ένας φίλος του πατέρα μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Του πατέρα σου; Μα μου είπες ότι τον γνώριζες ελάχιστα. Νόμιζα ότι ήταν νεκρός.

ΜΑΪΚΛ: Έτσι νόμιζα κι εγώ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και τι ήθελε;

ΜΑΪΚΛ: Να με ενημερώσει ότι ο πατέρας μου πέθανε.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Λυπάμαι, ειλικρινά.

ΜΑΪΚΛ: Τουλάχιστον τώρα είναι επίσημο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είσαι καλά;

ΜΑΪΚΛ: Την τελευταία φορά που τον είδα, ήμουν ακόμα παιδί.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τον θυμάσαι;

ΜΑΪΚΛ: Δεν είμαι σίγουρος πια για το τι θυμάμαι ή τι έχω σκαρφιστεί. Είναι μπερδεμένα στο μυαλό μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχεις θυμό απέναντί του..., είχες τουλάχιστον.

ΜΑΪΚΛ: Φυσικά και είχα, στην αρχή. Μετά άρχισα να κατηγορώ τον εαυτό μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τον εαυτό σου; Γιατί;

ΜΑΪΚΛ: Φοβόμουν ότι έφυγε εξαιτίας μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτό είναι ανόητο, αλλά σε καταλαβαίνω. Έπρεπε να ρωτήσεις τη μητέρα σου γιατί έφυγε.

ΜΑΪΚΛ: Έπρεπε, αλλά αυτά δεν είναι θέματα που συζητιούνταν εύκολα, ιδίως με τη μητέρα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Προφανώς.

ΜΑΪΚΛ: Αργότερα βρήκα τα πατήματά μου. Είχα σχεδόν καταφέρει να τον ξεχάσω. Αν έπεφτα επάνω του στο δρόμο, δεν θα τον αναγνώριζα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και απόψε, ένας ξένος χτυπάει το κουδούνι της πόρτα σου για να σε ενημερώσει για την εξαφάνισή του.

ΜΑΪΚΛ: Μου φαίνεται περίεργο που έμαθα ότι είναι πραγματικά νεκρός.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ξέρω τι να πω.

ΜΑΪΚΛ: Δε λέω βέβαια ότι στεναχωρήθηκα κιόλας. Μας εγκατέλειψε όλους πριν από χρόνια και έκτοτε δεν είχαμε νέα του.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τότε, ποιος ο λόγος να σε ενημερώσει κάποιος για το θάνατο του;

ΜΑΪΚΛ: Προφανώς για τη διευθέτηση της κληρονομιάς.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Α ναι, σωστά, είναι κι αυτό. Και εμπιστεύτηκε σε έναν φίλο του τη διαχείριση της κληρονομιάς του;

ΜΑΪΚΛ: Ο τύπος ήταν επίσης δικηγόρος του.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μα, δεν έμοιαζε με δικηγόρο.

ΜΑΪΚΛ: Ναι, αυτό σκέφτηκα και εγώ όταν τον είδα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πώς τον λένε;

ΜΑΪΚΛ: Δε σκέφτηκα να τον ρωτήσω. Έμεινα τόσο έκπληκτος. Είναι Μεξικάνος.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μεξικάνος;

ΜΑΪΚΛ: Ναι, ξέρω, δεν μοιάζει με Μεξικάνο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν έχουμε πάει ποτέ στο Μεξικό. Υποθέτω ότι δεν έχουν όλοι οι Μεξικάνοι σκούρο δέρμα και περπατούν με ένα σομπρέρο στο κεφάλι και μια κουρελού στο στήθος, σαν τον Εμιλιάνο Ζαπάτα.

ΜΑΪΚΛ: Όχι, οι δικηγόροι τουλάχιστον. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του, ο πατέρας μου διεύθυνε στριπτιζάδικα στο Μεξικό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και σου το 'πε έτσι απλά; Στριπτιζάδικα;

ΜΑΪΚΛ: Αυτό κατάλαβα. Όπως και να 'χει, θα αρνηθώ την κληρονομιά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μάλιστα. Είσαι σίγουρος;

ΜΑΪΚΛ: Σίγουρος, για ποιο πράγμα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ότι θέλεις να αρνηθείς την κληρονομιά.

ΜΑΪΚΛ: Δε θέλω μπλεξίματα. Και το πιο σημαντικό, δε θέλω αυτά τα χρήματα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι πολλά τα χρήματα;

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω. Δεν μου είπε.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και δεν τον ρώτησες;

ΜΑΪΚΛ: Μόλις με είχε ενημερώσει για τον θάνατο του πατέρα μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μα αφού είπες ότι δεν σε νοιάζει και πολύ. Συγγνώμη..., είναι ανόητο εκ μέρους μου. Ο θάνατος ενός πατέρα σίγουρα δεν αφήνει κανέναν αδιάφορο.

ΜΑΪΚΛ: Δε μου είπε το ακριβές ποσό, αλλά απ' όσα γνωρίζω για τον πατέρα μου, μάλλον θα κληρονομήσω περισσότερα προβλήματα παρά χρήματα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Παρόλα αυτά, ξανασκέψου το. Με το να αρνηθείς την κληρονομιά του πατέρα σου δεν αρνείσαι μόνο τα λεφτά. Η κίνηση αυτή συμβολίζει και άλλα πράγματα.

ΜΑΪΚΛ: Αλήθεια; Θα μιλούσα στον ψυχαναλυτή μου γι' αυτό, αλλά δεν έχω τα χρήματα για να αποκτήσω έναν.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ακριβώς! Δεν έχουμε πολλά χρήματα.

ΜΑΪΚΛ: Έχουμε αρκετά για να τα βγάλουμε πέρα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αφού το λες εσύ, έτσι θα είναι.

ΜΑΪΚΛ: Όσο θα μας φτάνουν για να αγοράζουμε πατάτες...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δική σου είναι η απόφαση. Δικός σου είναι ο πατέρας.

ΜΑΪΚΛ: Σωστά, δικός μου είναι ο πατέρας.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και η αδελφή σου;

ΜΑΪΚΛ: Πήγε να την δει και αυτή.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τότε, σύντομα θα έχουμε νέα της.

ΜΑΪΚΛ: Πάντως, σίγουρα όχι απόψε. Θα πρέπει να είναι πολύ αναστατωμένη με όλα αυτά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μήπως να της τηλεφωνήσεις;

ΜΑΪΚΛ: Να της πω τι;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ξέρω. Λοιπόν, ας κάτσουμε να φάμε.

Χτυπάει το κουδούνι.

ΜΑΪΚΛ: Ίσα που πίστεψα ότι θα περάσω ένα ήσυχο βράδυ.

Η Νταϊάνα πηγαίνει να ανοίξει την πόρτα. Επιστρέφει με τη Βανέσα, την αδερφή του Μάικλ.

ΒΑΝΕΣΑ: Λοιπόν, τον είδες;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μόλις έφυγε. Θα μπορούσες να είχες πέσει πάνω του.

ΒΑΝΕΣΑ: (πολύ ενθουσιασμένη) Αυτή είναι μια τρελή ιστορία! Νιώθω σαν να έχω δει τον Άγιο Βασίλη και τιμπώ τον εαυτό μου για να σιγουρευτώ ότι δεν ονειρεύομαι.

ΜΑΪΚΛ: Γεια σου Βανέσα. Φαντάζομαι Άγιο Βασίλη εννοείς εκείνον τον Μεξικάνο δικηγόρο που μόλις μας ενημέρωσε για το θάνατο του πατέρα μας.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν είναι κανένα από τα συνηθισμένα σου αστεία, έτσι;

ΜΑΪΚΛ: Όχι, όχι, μην ανησυχείς. Δεν είναι αστείο. Ο μπαμπάς είναι πραγματικά νεκρός.

ΒΑΝΕΣΑ: (ανασκουμπώνεται λίγο) Όστε, είναι αλήθεια. Ας μην ξεχνάμε ότι ήταν πατέρας μας.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θέλεις να πιείς κάτι; Καφέ;

ΒΑΝΕΣΑ: Ευχαριστώ, αλλά είμαι σε υπερένταση.

ΜΑΪΚΛ: Τι θα έλεγες τότε για λίγο τσάι από βότανα;

ΒΑΝΕΣΑ: Αφού, όλοι μας πιστεύαμε ότι ήταν νεκρός εδώ και πολλά χρόνια, πρόκειται απλά για μια επιβεβαίωση. Σωστά;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Οκ, ούτε τσάι από βότανα.

ΒΑΝΕΣΑ: Άκουσα ότι δεν έγινε καν κηδεία. Είναι απίστευτο.

ΜΑΪΚΛ: Γιατί, θα πήγαινες;

ΒΑΝΕΣΑ: Γιατί, εσύ δεν θα πήγαινες;

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω. Το Μεξικό είναι μακριά.

ΒΑΝΕΣΑ: Λοιπόν, είναι νεκρός, τελεία και παύλα. Σου μίλησε όμως για την κληρονομιά;

ΜΑΪΚΛ: Με ξέρεις. Χρήματα...

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι, καλά. Ακόμα κι αν δεν σ' ενδιαφέρουν τα χρήματα, εδώ μιλάμε για 10 εκατομμύρια δολάρια περίπου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ορίστε;

ΒΑΝΕΣΑ: Τόσα δεν σου είπε;

ΜΑΪΚΛ: Δεν ήταν τόσο συγκεκριμένος και δεν ζήτησα λεπτομέρειες.

ΒΑΝΕΣΑ: Δηλαδή περίπου 5 εκατομμύρια ο καθένας.

ΜΑΪΚΛ: Μην παρασύρεσαι εύκολα. Φοβάμαι ότι δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα.

ΒΑΝΕΣΑ: Ακόμα κι αν υπάρχουν κάποιες εκκρεμότητες και πρέπει να περιμένουμε λίγο για να έχουμε πρόσβαση στο κεφάλαιο...

ΜΑΪΚΛ: Δεν σκεφτόμουν αυτό.

ΒΑΝΕΣΑ: Τότε τι.

ΜΑΪΚΛ: Ανέφερε μερικές, περισσότερο ή λιγότερο ανοιχτές υποθέσεις με το νόμο. Στο Μεξικό. Και πίστεψε με, για να θεωρηθεί μια δραστηριότητα παράνομη στο Μεξικό, σίγουρα δεν πρόκειται για μια απλή φοροδιαφυγή.

ΒΑΝΕΣΑ: Με διαβεβαίωσε ότι όλα τα χρήματα είναι απολύτως καθαρά. Ότι επανεπένδυσε τα πάντα σε ακίνητα στο Παρίσι.

ΜΑΪΚΛ: Παραμένει βρώμικο χρήμα. Δεν σε ενοχλεί αυτό;

ΒΑΝΕΣΑ: Το χρήμα είναι χρήμα και "Pecunia non olet", το χρήμα δεν έχει μυρωδιά.

ΜΑΪΚΛ: Α! μάλιστα, πιάσαμε και τις λατινικές ρήσεις τώρα.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν συμφωνείς, Νταϊάνα;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι ο πατέρας σας. Δικό σας θέμα να αποφασίσετε τι θα κάνετε με αυτά τα χρήματα.

ΒΑΝΕΣΑ: Τα χρήματα έρχονται και φεύγουν! Για την ώρα, πρόκειται για καθαρά χρήματα.

ΜΑΪΚΛ: Ξέπλυμα χρήματος λέγεται αδερφούλα.

ΒΑΝΕΣΑ: Τα χρήματα αλλάζουν χέρια! Ποιος μας εγγυάται ότι τα χρήματα που έχουμε στην τσέπη μας δεν χρησιμοποιήθηκαν κάποια στιγμή στο παρελθόν για να αγοράσουν ναρκωτικά.

ΜΑΪΚΛ: Έχεις δίκιο. Τα χρήματα είναι εκ φύσεως βρώμικα. Νομίζω ότι ο Φρόντ κάποτε τα αποκάλεσε σκατά. Γι' αυτό, εγώ, αποφεύγω να έχω στην τσέπη μου.

ΒΑΝΕΣΑ: Αλήθεια, ξέχασα! Ο κύριος είναι καλλιτέχνης! Χρήματα..., ο καλλιτέχνης είναι υπεράνω χρημάτων.

ΜΑΪΚΛ: Δεν μπορούν όλοι να ζήσουν κερδοσκοπώντας από τις αγοραπωλησίες ακινήτων, όπως ο αγαπημένος σου σύζυγος.

ΒΑΝΕΣΑ: Γιατί η τέχνη δεν αποτελεί εμπόρευμα, σωστά; Για τους καλλιτέχνες, βέβαια, που καταφέρνουν να πουλήσουν τα έργα τους.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Καλό θα ήταν να ηρεμήσουμε λιγάκι, εντάξει;

ΒΑΝΕΣΑ: Λοιπόν, να σου πω, δεν θα απέρριπτα πέντε εκατομμύρια. Δεν έχει σημασία από πού προέρχονται. Ήταν πατέρας μας, όπως και να 'χει. Δεν μπορούμε να πούμε ότι μας φρόντισε πολύ, οπότε δικαιούμαστε μια μικρή αποζημίωση.

ΜΑΪΚΛ: Πατέρας μας; Δεν ξέρουμε τίποτα για τη ζωή του και ακόμα περισσότερο για τις ανοιχτές υποθέσεις του. Όσο για τον Μεξικάνο δικηγόρο του...

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν έρχεται για να μας ζητήσει χρήματα, έρχεται για να μας προσφέρει χρήματα!

ΜΑΪΚΛ: Σου υπενθυμίζω ότι όταν δέχεσαι μια κληρονομιά, αναλαμβάνεις τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις. Στην

περίπτωσή του, δεν είμαι σίγουρος ότι τα περιουσιακά στοιχεία υπερτερούν των υποχρεώσεων. Όποιες και αν είναι αυτές.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα μπορούσατε να δεχτείτε την κληρονομιά με το ευεργέτημα της απογραφής.

ΒΑΝΕΣΑ: Δίκιο έχεις. Δεν μας εμποδίζει κανείς να ζητήσουμε τη συμβουλή ενός συμβολαιογράφου.

ΜΑΪΚΛ: Πραγματικά πιστεύεις ότι ένας συμβολαιογράφος της σειράς θα ήταν σε θέση να μας πει αν θα πρέπει να δεχτούμε ή όχι την κληρονομιά ενός Μεξικάνου μαφιόζου;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μαφιόζου; Νομίζω ότι υπερβάλεις λίγο.

ΜΑΪΚΛ: Ο σύζυγός σου τι πιστεύει γι' αυτό.

ΒΑΝΕΣΑ: Ο Μαρκ; Δεν του έχω μιλήσει ακόμα. Ήθελα πρώτα να είμαι σίγουρη.

ΜΑΪΚΛ: Σίγουρη για το ποσό της κληρονομιάς;

ΒΑΝΕΣΑ: Σίγουρη για το ότι δεν ονειρεύομαι!

ΜΑΪΚΛ: Μάλιστα. Λοιπόν σε ευχαριστώ για την επίσκεψή σου Βανέσα. Είναι αλήθεια ότι δεν μας τιμάς συχνά με την παρουσία σου.

ΒΑΝΕΣΑ: Θα μπορούσα να επιστρέψω το κομπλιμέντο. Πόσο καιρό έχεις να δεις τον ανιψιό και την ανιψιά σου;

ΝΤΑΪΑΝΑ: *(για να ελαφρύνει τη διάθεση)* Θα ήθελες να μείνεις να φάμε όλοι μαζί;

ΜΑΪΚΛ: Φτιάξαμε πατάτες. Θα είναι μια αλλαγή για σένα. Μάλλον δεν τις τρως συχνά. Θα δεις, είναι πολύ καλές, όταν προετοιμαστούν κατάλληλα.

ΒΑΝΕΣΑ: *(στην Νταιϊάνα)* Είναι πολύ ευγενική η πρόσκλησή σου, αλλά δεν μπορώ να βάλω τίποτα στο στόμα μου αυτή την ώρα. Εξάλλου, πρέπει να γυρίσω σπίτι. Ο Μαρκ θα αναρωτιέται που βρίσκομαι, και τα παιδιά επίσης. Ας μιλήσουμε για όλα αυτά αύριο, εντάξει;

ΜΑΪΚΛ: Βεβαίως. Καληνύχτα και όνειρα γλυκά.

Η Βανέσα φεύγει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: (*σαρκαστική*) Πάντως, φαίνεται εντελώς συντετριμμένη από το θάνατο του πατέρα της.

ΜΑΪΚΛ: Δεν την καταλαβαίνω. Δεν έχει ανάγκη αυτά τα χρήματα. Ο άντρας της κερδίζει μέσα σε έναν μήνα περισσότερα από όσα βγάζουμε, εμείς οι δυο, σε δύο χρόνια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ο άντρας της, ναι.

ΜΑΪΚΛ: Δεν χρειάζεται καν να δουλέψει!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ακριβώς. Ίσως να θέλει, όμως, να έχει τα δικά της χρήματα, για να είναι λιγότερο εξαρτημένη από τον άντρα της.

ΜΑΪΚΛ: Αν είχα πέντε εκατομμύρια, δεν θα ήξερα καν τι να τα κάνω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και εγώ το ίδιο. Αλλά αν είχα πέντε χιλιάδες δολάρια, θα ήξερα πολύ καλά. Όσο για τα υπόλοιπα, θα είχαμε χρόνο να σκεφτούμε. Είμαι σίγουρη ότι θα μας έρχονταν πολλές καλές ιδέες.

ΜΑΪΚΛ: Αλήθεια; Όπως;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Όπως..., για αρχή, να ξεπληρώσουμε το στεγαστικό μας δάνειο, ώστε να μην εξαφανίζεται το μισό μου μηνιαίο από την τράπεζα και να σου μένει και κάτι για να βάζεις βούτυρο στις πατάτες.

ΜΑΪΚΛ: Πρόσεξε, το βούτυρο παχαίνει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχω χάσει τρία κιλά τον τελευταίο χρόνο και δεν το έχεις προσέξει καν. Μη βιάζεσαι να πάρεις απόφαση και σκέψου το καλά, Μάικλ. Πέντε εκατομμύρια θα άλλαζαν τη ζωή μας.

ΜΑΪΚΛ: Βέβαια, προς το καλύτερο. (*ειρωνικά*) Για να παραθέσω και εγώ μια παροιμία, όπως η αδελφή μου, σου θυμίζω ότι σύμφωνα με τη λαϊκή σοφία, «τα χρήματα δεν αγοράζουν την ευτυχία».

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τι ακριβώς σε ενοχλεί με την ιδέα να έχουμε μερικά εκατομμύρια; Αν προσπαθείς να πουλήσεις τους πίνακές σου, είναι γιατί θέλεις να αποκτήσεις χρήματα.

ΜΑΪΚΛ: Μην αρχίζεις και εσύ! Θέλω να αποκτήσω χρήματα, ναι. Χρήματα, όμως, που θα έχω κερδίσει μόνος μου. Δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου να ζει από τα χρήματα ενός ανθρώπου που πάντα περιφρονούσα. Έχω αυτό το δικαίωμα, έτσι δεν είναι; Και εκτός αυτού, δεν τα χρειαζόμαστε πραγματικά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μίλα για τον εαυτό σου.

ΜΑΪΚΛ: Ορίστε;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εσύ δεν χρειάζεσαι τα χρήματα. Εγώ είμαι όμως αυτή που πληρώνει τους λογαριασμούς!

ΜΑΪΚΛ: Δε βλέπω να συνεννοούμαστε!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αν έχεις κάποιον σοβαρό λόγο να αρνείσαι αυτά τα χρήματα, πες μου, Μάικλ, και θα καταλάβω.

ΜΑΪΚΛ: Δεν είμαι κακοποιημένο παιδί, αν αυτό εννοείς. Ο πατέρας μου μας εγκατέλειψε. Δεν θέλω τίποτα που να προέρχεται από εκείνον. Αυτό είναι όλο. Δεν είμαστε ευτυχισμένοι, οι δυο μας;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ναι.

ΜΑΪΚΛ: Αυτά τα χρήματα δεν πρόκειται να μας φέρουν τίποτα καλό, πίστεψε με. Τίποτα που προέρχεται από τον πατέρα μου δεν μπορεί να μας φέρει κάτι καλό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Καταλαβαίνω ότι όλα αυτά δεν είναι εύκολα για σένα. Σήμερα, όμως, σου ζητώ να σκεφτείς λίγο και εμένα.

ΜΑΪΚΛ: Τι εννοείς;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εσύ έχεις πραγματοποιήσει το όνειρό σου, Μάικλ. Έγινες ζωγράφος.

ΜΑΪΚΛ: Ναι, χάρη σε σένα. Το ξέρω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αν δεν χρειαζόταν να δουλεύω πια...

ΜΑΪΚΛ: Νόμιζα ότι αγαπούσες τη δουλειά σου. Ότι ένιωθες πως κάνεις κάτι χρήσιμο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τη λατρεύω, αλλά αισθάνομαι όλο και λιγότερο χρήσιμη. Η διδασκαλία στα προάστια, ξέρεις, έχει γίνει πολύ δύσκολη. Δεν λέω ότι είμαι άχρηστη, αλλά δεν θα με πείραζε να παραδώσω τη σκυτάλη σε κάποιον άλλο. Να κάνω επιτέλους αυτό που θέλω. Τουλάχιστον να προσπαθήσω.

ΜΑΪΚΛ: Να κάνεις αυτό που θέλεις;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Νομίζεις ότι δεν είμαι ικανή να έχω προσωπικές επιθυμίες;

ΜΑΪΚΛ: Καθόλου! Απλά ρωτάω τι θα ήθελες να κάνεις αν δεν θα χρειαζόταν να δουλεύεις πια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ξέρω... . Ίσως θα άρχιζα να γράφω.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ήξερα ότι ήθελες να γράψεις. Ποτέ δεν μου το ανέφερες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Γιατί μέχρι τώρα, βλέπεις..., το να υπάρχουν δύο καλλιτέχνες στη σχέση μας, θα σήμαινε ότι ο ένας περισεύει.

Σιωπή

ΜΑΪΚΛ: Εντάξει, σου υπόσχομαι ότι θα το σκεφτώ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σ' ευχαριστώ.

ΜΑΪΚΛ: Αλλά δεν μπορώ να σου υποσχεθώ ότι θα αλλάξω γνώμη.

ΑΥΛΑΙΑ

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Ο Μάικλ ζωγραφίζει, αλλά αυτή τη φορά χωρίς μουσική. Το τηλέφωνο χτυπάει. Το σηκώνει απρόθυμα.

ΜΑΪΚΛ: Ναι; Α, από την Πιστωτική Ένωση Αλληλεγγύης, μάλιστα. Ναι, ναι, έχουμε λογαριασμό σε σας. Και ένα τριακονταετές δάνειο, πράγματι. Δεν καταλαβαίνω. Πρέπει να έχει γίνει κάποιο λάθος. Ξέρω ότι η τράπεζά σας δεν κάνει ποτέ λάθη. Όχι, όχι, φυσικά. Εντάξει, θα μιλήσω στη γυναίκα μου, αυτή είναι που φροντίζει για το... και θα σας πάρει πίσω, σωστά. Σας ευχαριστώ. Καλά Χριστούγεννα και σε σας.

Αναστενάζει, φαίνεται ανήσυχος και επιστρέφει στη ζωγραφική. Χτυπάει το κουδούνι. Ανοίγει την πόρτα, εμφανώς αναστατωμένος, και επιστρέφει με τον Κάρλος, που κρατά έναν χαρτοφύλακα στο ένα χέρι και μια χάρτινη σακούλα στο άλλο.

ΜΑΪΚΛ: Φαίνεται πως δεν μπορούμε να απαλλαγούμε ο ένας από τον άλλο.

ΚΑΡΛΟΣ: Πήρα μερικά χριστουγεννιάτικα κέικ από το αρτοποιείο εδώ κάτω. Φαίνονταν λαχταριστά. Δεν μπορούσα να αντισταθώ.

(προτείνοντας τη χαρτοσακούλα στον Μάικλ) Θα θέλατε μερικά;

ΜΑΪΚΛ: Πιστεύετε πραγματικά ότι μπορείτε να με εξαγοράσετε με μερικά κέικ;

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν βρίσκομαι εδώ για να σας εξαγοράσω, Μάικλ. Σας προσφέρω 5 εκατομμύρια. Αυτά τα δύο ρήματα, αγαπητέ μου, δεν συγχέονται με κανέναν τρόπο.

Ο Μάικλ παίρνει την χάρτινη σακούλα και την τοποθετεί στο τραπέζι, δίπλα από μια καφετιέρα.

ΜΑΪΚΛ: Φαντάζομαι ότι θα πρέπει να σας προσφέρω καφέ ως αντάλλαγμα.

ΚΑΡΛΟΣ: Ως αντάλλαγμα για πέντε εκατομμύρια; Ήξερα ότι το Λονδίνο είναι μια πολύ ακριβή πόλη, αλλά..., αυτός θα είναι ο πιο ακριβός καφές που θα πιώ στη ζωή μου.

ΜΑΪΚΛ: Λοιπόν, θέλετε καφέ, ναι ή όχι;

ΚΑΡΛΟΣ: Λοιπόν, δεν θα έλεγα όχι. Ήταν τόσο ευγενική η προσφορά.

Ο Μάικλ του σερβίρει καφέ. Κάθονται και ο καθένας παίρνει από ένα κέικ και τρώει.

ΜΑΪΚΛ: Ευχαριστώ για τα κέικ.

ΚΑΡΛΟΣ: Έχω χρόνια να...

ΜΑΪΚΛ: Μπα, δεν φτιάχνουν χριστουγεννιάτικα κέικ στο Μεξικό;

Ο Κάρλος τρώει ένα κέικ.

ΚΑΡΛΟΣ: Η μυρωδιά τους μου φέρνει στο νου αναμνήσεις από το παρελθόν.

ΜΑΪΚΛ: Όστε ζήσατε στο Λονδίνο. Παρεμπιπτόντως, μιλάτε καλύτερα τα αγγλικά από ότι τα μιλώ εγώ. Τι ήταν αυτό που οδήγησε και εσάς στο Μεξικό;

ΚΑΡΛΟΣ: Θα σας μιλήσω για τη ζωή μου κάποια άλλη φορά. Για την ώρα, πρόκειται για τον πατέρα σας.

ΜΑΪΚΛ: Είμαι όλος αυτιά.

ΚΑΡΛΟΣ: Πρέπει να μάθω την απόφασή σας. Η αδερφή σας, θα πρέπει να γνωρίζετε, αποφάσισε να δεχτεί την κληρονομιά.

ΜΑΪΚΛ: Και τι θα γίνει αν εγώ αρνηθώ;

ΚΑΡΛΟΣ: Θα τα πάρει όλα εκείνη.

ΜΑΪΚΛ: Και δεν την απασχολεί η προέλευση των χρημάτων;

ΚΑΡΛΟΣ: Της έδωσα όλες τις απαραίτητες εγγυήσεις. Και ο συμβολαιογράφος της επίσης. Όλα είναι τακτοποιημένα με τις βρετανικές φορολογικές αρχές.

ΜΑΪΚΛ: Αφού το λέτε εσείς..., αλλά, δεν ήταν αυτό το ζητούμενο της ερώτησής μου. Είναι σημαντικό που αυτά τα χρήματα είναι νόμιμα σήμερα. Αλλά από πού προέρχονται; Πρέπει να ξέρω.

ΚΑΡΛΟΣ: Η αδελφή σας δεν έχει τόσους ενδοιασμούς.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό θα το εκλάβω ως κομπλιμέντο.

ΚΑΡΛΟΣ: Ούτε και ο κουνιάδος σας.

ΜΑΪΚΛ: Είναι έμπορος ακινήτων. Και γνωρίζετε ότι ένας έμπορος ακινήτων δεν αποτελεί συχνά πρότυπο ηθικής. Από πού προέρχονται αυτά τα χρήματα;

ΚΑΡΛΟΣ: Σας είπα, ο πατέρας σας είχε μπαρ.

ΜΑΪΚΛ: Μην προσπαθείτε να με γελάσετε. Δεν βγάζεις δέκα εκατομμύρια μέσα σε είκοσι χρόνια, πουλώντας απλά τεκίλα στους Μεξικάνους.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα είμαι ειλικρινής μαζί σας. Στα μπαρ που είχε ο πατέρας σας δούλευαν, επίσης, ιερόδουλες.

ΜΑΪΚΛ: Ιερόδουλες; Για δεσ, ο πατέρας μου λοιπόν διηύθυνε οίκους ανοχής και εγώ είμαι ο γιος ενός νταβατζή.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα μπορούσατε να το πείτε και έτσι.

ΜΑΪΚΛ: Γιατί, εσείς μπορείτε να το πείτε αλλιώς;

ΚΑΡΛΟΣ: Μοιάζει λίγο με τη ζωγραφική, ξέρετε. Τα πράγματα φαίνονται απλά όταν τα βλέπουμε από απόσταση. Όσο πλησιάζει κανείς, όμως, συνειδητοποιεί ότι είναι πολύ πιο σύνθετα.

ΜΑΪΚΛ: Σας ευχαριστώ για αυτό το σύντομο μάθημα “προοπτικής” στη ζωγραφική. Αλλά μου είπατε ότι ο πατέρας μου είχε προβλήματα με το νόμο. Φαντάζομαι ότι στο Μεξικό οι άνθρωποι δεν προβληματίζονται τόσο για μια απλή υπόθεση μαστροπείας. Είναι πιθανό ο πατέρας μου να πουλούσε και τίποτα άλλο, εκτός από γυναίκες και αλκοόλ, στους οίκους ανοχής του;

ΚΑΡΛΟΣ: Πράγματι, παρείχε, περιστασιακά, σε ορισμένους πελάτες και λιγότερο νόμιμες ουσίες.

ΜΑΪΚΛ: Άρα ήταν και έμπορος ναρκωτικών.

ΚΑΡΛΟΣ: Περισσότερο “λιανικής πώλησης” θα έλεγα. Ήμουν ειλικρινής μαζί σας. Αλλά, θα ήταν καλύτερα να μη μάθετε περισσότερα.

ΜΑΪΚΛ: Υπάρχουν κι άλλα, που θα έπρεπε να ξέρω;

ΚΑΡΛΟΣ: Ο πατέρας σας δεν ήταν το ρεμάλι που νομίζετε.

ΜΑΪΚΛ: Μα, μόλις μου είπατε ότι ήταν νταβατζής και έμπορος ναρκωτικών. Έτσι, από περιέργεια, μπορείτε να μου πείτε τον ορισμό που δίνετε στη λέξη ρεμάλι;

ΚΑΡΛΟΣ: Αυτοί οι οίκοι ανοχής υπήρχαν πριν ο Κάρολος αναλάβει τη διεύθυνσή τους. Η πορνεία είναι το αρχαιότερο επάγγελμα στον κόσμο και το εμπόριο ναρκωτικών δεν περίμενε τον πατέρα σας, ξέρετε, για να ευδοκιμήσει στο Μεξικό. Δεν επινόησε τίποτε από όλ’ αυτά.

ΜΑΪΚΛ: Θα επαναλάβω την ερώτηση. Υπάρχουν κι άλλα, που θα 'πρεπε να ξέρω;

ΚΑΡΛΟΣ: Ο πατέρας σας είχε προβλήματα με το νόμο, αυτό είναι αλήθεια. Είχε μπει παλαιότερα και στη φυλακή. Επρόκειτο μάλιστα να επιστρέψει σε αυτή, αν δεν έχανε τη ζωή του σε εκείνο το αεροπορικό δυστύχημα.

ΜΑΪΚΛ: Για ποιο λόγο θα έμπαινε ξανά στη φυλακή;

ΚΑΡΛΟΣ: Κατηγορήθηκε για φόνο. Λόγω του πρότερου παράνομου βίου του, αντιμετώπιζε την ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

ΜΑΪΚΛ: Ένα δικαστικό λάθος, να υποθέσω.

ΚΑΡΛΟΣ: Ο πατέρας σας δεν σκότωσε κανέναν εν ψυχρώ, αυτό σας το εγγυώμαι.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό είναι πράγματι καθησυχαστικό. Δηλαδή δεν ήταν ψυχρός, αλλά θερμός εκτελεστής.

ΚΑΡΛΟΣ: Το μόνο που χρειάζεται να ξέρετε είναι ότι ο Κάρολος είχε αποδεσμευτεί από όλες τις επιχειρήσεις του στο Μεξικό και επένδυσε το κεφάλαιό του σε πολυτελή διαμερίσματα στο Παρίσι και στο Λονδίνο. Όλες οι επιχειρήσεις του είναι πλέον απόλυτα νόμιμες. Έκανα ό,τι ήταν απαραίτητο για να το πετύχω αυτό.

ΜΑΪΚΛ: Ναι, αλλά το χρήμα παραμένει βρώμικο.

ΚΑΡΛΟΣ: Τι θα πει καθαρό και βρώμικο. Ξέρετε, δεν πρέπει να κρίνετε με βιασύνη τους ανθρώπους. Ειδικά τους γονείς σας. Νομίζουμε ότι τους ξέρουμε καλύτερα από όλους, αλλά στο τέλος *(πλησιάζει το καθαλέτο και δείχνει τον πίνακα)* γνωρίζουμε μόνο το πρόσωπο που μας δείχνουν, την κορυφή του εσωτερικού τους παγόβουνου.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω τίποτα για τον πατέρα μου. Δεν θυμάμαι καν πώς έμοιαζε.

ΚΑΡΛΟΣ: Ένας λόγος παραπάνω για να μην τον καταδικάσουμε βάση του φαίνεσθαι.

ΜΑΪΚΛ: Η μόνη μου πολυτέλεια είναι να μην ντρέπομαι όταν κοιτάζω τον εαυτό μου στον καθρέφτη το πρωί. Δεν θέλω να τη χάσω για πέντε εκατομμύρια δολάρια.

ΚΑΡΛΟΣ: Κανείς δεν μπορεί να σας αναγκάσει να αποδεχτείτε αυτή την κληρονομιά. Αλλά, νομίζω, θα κάνετε λάθος αν την αρνηθείτε. Ένα λάθος που αναμφίβολα μια μέρα θα μετανιώσετε.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό είναι απειλή;

ΚΑΡΛΟΣ: Είναι μια φιλική συμβουλή. Αν αρνηθείτε, το μερίδιό σας θα περάσει στην αδερφή σας. Αυτό είναι όλο.

ΜΑΪΚΛ: Σε εκείνη έχετε πει τα κατορθώματα του πατέρα μας;

ΚΑΡΛΟΣ: Μου ξεκαθάρισε ότι δεν θέλει να ξέρει.

ΜΑΪΚΛ: Καταλαβαίνω.

Ο Κάρλος σηκώνεται για να φύγει.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα σας αφήσω να το σκεφτείτε μέχρι αύριο. Έπειτα θα πρέπει να φύγω.

ΜΑΪΚΛ: Όπως επιθυμείτε, αλλά ύστερα από όσα μου είπατε, πιστεύετε ότι μπορεί να αλλάξω γνώμη;

Ο Κάρλος θαυμάζει ξανά τον πίνακα.

ΚΑΡΛΟΣ: Αυτό που ζωγραφίζετε είναι πραγματικά όμορφο.

ΜΑΪΚΛ: Σας ευχαριστώ.

ΚΑΡΛΟΣ: Και αυτό το πρόσωπο, έτσι αόριστα, μου θυμίζει κάποιον που γνώριζα παλιά.

ΜΑΪΚΛ: Αλήθεια;

ΚΑΡΛΟΣ: Έχετε πολύ ταλέντο. Ένας καλλιτέχνης σαν εσάς θα έπρεπε να νοιάζεται μόνο για την τέχνη του. Νομίζω ότι αυτό θα ήθελε ο πατέρας σας.

ΜΑΪΚΛ: Σας έχει πει ποτέ κάτι τέτοιο;

ΚΑΡΛΟΣ: Σας ευχαριστώ για τον καφέ.

Ο Κάρλος φεύγει. Ο Μάικλ στέκεται μπερδεμένος. Η Νταϊάνα φτάνει.

ΜΑΪΚΛ: Πώς ήταν λοιπόν η πρώτη μέρα στη δουλειά;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Συνηθισμένη. Σαράντα μαθητές ανά τάξη, των οποίων τα ονόματα πρέπει να μάθω και δεν είναι και όλα εύκολα να τα προφέρεις. Μερικά νεαρά πρόσωπα μεταξύ των εκπαιδευτικών. Νέοι που μόλις

αποφοίτησαν και πρέπει να προσέχουμε να μην τους αποθαρρύνουμε, την ώρα που εμείς αγωνιζόμαστε να μη χάσουμε την πίστη στο έργο μας.

ΜΑΪΚΛ: Δεν έχεις εύκολη δουλειά, το ξέρω..., αλλά αν δεν πιστεύεις πια σε αυτήν...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πιστεύω σε αυτήν, Μάικλ. Την ημέρα που πραγματικά θα πάψω να πιστεύω ότι η δουλειά μου αποδίδει, δεν θα είμαι σε θέση να τη συνεχίσω.

ΜΑΪΚΛ: Φοβάμαι ότι μια μέρα, θα χάσεις και την πίστη σου σε μένα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτό δεν πρόκειται να συμβεί, μην ανησυχείς.

ΜΑΪΚΛ: Τελικά, είμαι σαν όλα αυτά τα παιδιά με τα ονόματα που δεν μπορείς να προφέρεις. Χρειάζομαι και εγώ κάποιον να πιστεύει σε μένα. Χωρίς εσένα, θα τα είχα παρατήσει εδώ και πολύν καιρό.

Μοιράζονται μια γρήγορη αγκαλιά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πώς ήταν η μέρα σου;

ΜΑΪΚΛ: Τίποτα το ιδιαίτερο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Λοιπόν.

ΜΑΪΚΛ: Α, περίμενε, τηλεφώνησαν από την τράπεζα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Το ξέρω. Με πήραν στο κινητό.

ΜΑΪΚΛ: Υπάρχει κάποιο πρόβλημα;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν μπόρεσαν να τραβήξουν από την πιστωτική κάρτα τα χρήματα για την πληρωμή της δόσης του δανείου, γιατί έχουμε υπερβεί το μηνιαίο πιστωτικό όριο.

ΜΑΪΚΛ: Και είναι μόλις 15 του μηνός.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ναι, 15 Δεκεμβρίου..., αλλά αφού αρνείσαι πεισματικά να πιστέψεις στον Άγιο Βασίλη...

ΜΑΪΚΛ: Μακάρι να μπορούσα να πουλήσω έναν πίνακα. Μόνο έναν.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα αναλάβω κάποιο ιδιαίτερο.

ΜΑΪΚΛ: Θα μπορούσα να αναλάβω και εγώ κάποιο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ιδιαίτερο ζωγραφικής;

ΜΑΪΚΛ: Ε, ναι. Όχι μαθηματικών, φυσικά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και πιστεύεις στ' αλήθεια, ότι θα έβρισκες μαθητές;

ΜΑΪΚΛ: Θα μπορούσα να βάλω διαφήμιση κάτω, στο αρτοποιείο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ναι, αλλά θα χάνεις χρόνο από τη ζωγραφική σου.

ΜΑΪΚΛ: Θα τα καταφέρω.

Μικρή παύση. Μια στιγμή περνά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Συνάντησα τον δικηγόρο καθώς ερχόμουν σπίτι.

ΜΑΪΚΛ: Ναι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και;

ΜΑΪΚΛ: Και, τίποτα. Μου έφερε λίγα χριστουγεννιάτικα κέικ. Έχουνε μείνει μερικά. Πρέπει να τα δοκιμάσεις. Είναι πραγματικά πολύ ωραία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δε νομίζεις ότι θα μπορούσε να λύσει όλα μας τα προβλήματα;

ΜΑΪΚΛ: Κάναμε μια συζήτηση. Μου εξήγησε πώς ο πατέρας μου απέκτησε την περιουσία του.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πώς;

ΜΑΪΚΛ: Τα χρήματά του προέρχονται από ναρκωτικά και πορνεία. Ο πατέρας μου ήταν στη φυλακή και, αν δεν είχε πεθάνει σε εκείνο το αεροπορικό δυστύχημα, θα εξέτιε ποινή ισόβιας κάθειρξης. Για φόνο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Οκέυ.

ΜΑΪΚΛ: Νιώθω ότι υπάρχει ένα «αλλά».

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αλλά στο κάτω-κάτω, ό,τι έγινε, έγινε. Φαντάσου ότι κέρδισες το λαχείο! Αν είχες κερδίσει το λαχείο, δεν θα έπαιρνες τα χρήματα;

ΜΑΪΚΛ: Φυσικά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τότε, ποια είναι η διαφορά.

ΜΑΪΚΛ: Τα χρήματα του λαχείου δεν προέρχονται από τα ναρκωτικά και την πορνεία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Για τους περισσότερους άτυχους ανθρώπους σε αυτήν τη χώρα, το λαχείο είναι ναρκωτικό. Τα χρήματα για την κλήρωση προέρχονται από όλους τους χαμηλόμισθους εργαζόμενους που κάθε μήνα αφιερώνουν μέρος του μισθού τους για να αγοράσουν λαχεία, με την ελπίδα να κερδίσουν μια περιουσία. Φτωχαίνουν καθημερινά, δίνοντας χρήματα για να τζογάρουν, αντί για να γεμίσουν το οικογενειακό ψυγείο ή να πληρώσουν τα σχολικά γεύματα! Νομίζεις ότι αυτό είναι καλύτερο; Είναι αυτά τα βρώμικα χρήματα που λίγοι τυχεροί κερδίζουν κάθε εβδομάδα. Που ζεις, Μάικλ;

ΜΑΪΚΛ: Φαίνεται ότι ξέρεις πολλά για το λαχείο, παρότι δεν έχεις παίξει ποτέ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πως το ξέρεις αυτό.

ΜΑΪΚΛ: Έχεις πάρει λαχείο;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχει τύχει, ναι.

ΜΑΪΚΛ: Δεν μου το είπες ποτέ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Βλέπεις; Τελικά, έχω κι εγώ μερίδιο στο μυστήριο.

ΜΑΪΚΛ: Λυπάμαι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Γιατί λυπάσαι.

ΜΑΪΚΛ: Λυπάμαι που η σύζυγός μου έχει εναποθέσει τις ελπίδες της για την αποπληρωμή του δανείου στο λαχείο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σε σένα έχω εναποθέσει τις ελπίδες μου, Μάικλ.

ΜΑΪΚΛ: Και έχασες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Όχι, έχω κερδίσει. Ξέρω ότι έχεις ταλέντο.

ΜΑΪΚΛ: Η πρόκληση είναι να πείσεις και τους άλλους γι' αυτό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα φτάσουμε και εκεί. Αλλά για να συμβεί αυτό, πρέπει να συνεχίσεις να ζωγραφίζεις, όχι να σπαταλάς το χρόνο σου κάνοντας μαθήματα σχεδίου σε έφηβους ή συνταξιούχους.

ΜΑΪΚΛ: Δεν μπορώ να το κάνω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ποιο.

ΜΑΪΚΛ: Να δεχθώ αυτά τα χρήματα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πού θα πάνε αυτά τα χρήματα, αν δεν τα πάρεις;

ΜΑΪΚΛ: Στην αδελφή μου. Αλλά δεν θα τα πάρει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έτσι λες;

ΜΑΪΚΛ: Όταν μάθει από πού προέρχονται αυτά τα χρήματα, θα αρνηθεί την κληρονομιά, όπως κι εγώ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Βάζεις στοίχημα;

ΜΑΪΚΛ: Τι μπορώ να σου δώσω, αν χάσω το στοίχημα;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ξέρω..., πέντε εκατομμύρια;

ΑΥΛΑΙΑ

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Το ίδιο σκηνικό. Ο Μάικλ είναι με τη Βανέσα, πιο ενθουσιασμένη από ποτέ.

ΒΑΝΕΣΑ: Αυτή είναι μια τρελή ιστορία! Ο μπαμπάς, ιδιοκτήτης οίκου ανοχής στη Νότια Αμερική! Νιώθω σαν να παίζουμε σε ταινία.

ΜΑΪΚΛ: Ναι, μια ασπρόμαυρη ταινία.

ΒΑΝΕΣΑ: Αυτή είναι μια τρελή ιστορία!

ΜΑΪΚΛ: Πρόσεχε, Βανέσα, το λες αυτό σε κάθε δεύτερη πρόταση.

ΒΑΝΕΣΑ: Ποιο.

ΜΑΪΚΛ: *(μιμούμενός την)* Αυτή είναι μια τρελή ιστορία!

ΒΑΝΕΣΑ: Ω, το πιστεύεις κι εσύ. Αυτό ακριβώς λέω και εγώ.

ΜΑΪΚΛ: Ναι.

ΒΑΝΕΣΑ: Πρέπει να παραδεχτείς ότι αυτό που μας συμβαίνει είναι ασυνήθιστο.

ΜΑΪΚΛ: Δεν φαίνεται να σε πειράζει και πολύ που γνωρίζεις πως ο πατέρας σου ήταν νταβατζής και έμπορος ναρκωτικών.

ΒΑΝΕΣΑ: Η μαμά τον παρουσίαζε πάντα ως ηττημένο. Λοιπόν, τουλάχιστον ήταν επιτυχημένος.

ΜΑΪΚΛ: Επιτυχημένος; Σε τι;

ΒΑΝΕΣΑ: Έφτιαξε μια ολόκληρη περιουσία! Νιώθω σαν να κέρδισα το λαχείο!

ΜΑΪΚΛ: Δεν σκοπεύεις να μου μιλήσεις και εσύ για το λαχείο, έτσι;

ΒΑΝΕΣΑ: Μα, είναι καθαρή τύχη. Αυτά τα χρήματα ήρθαν ξαφνικά από τον ουρανό.

ΜΑΪΚΛ: Για το θάνατο του πατέρα μας μιλάμε.

ΒΑΝΕΣΑ: Ε και; Δεν τον είχαμε δει για χρόνια. Εσύ τον ήξερες ελάχιστα. Δεν θα κλάψουμε τώρα γι' αυτόν, έτσι;

ΜΑΪΚΛ: Μη μου πεις ότι θα δεχτείς την κληρονομιά.

ΒΑΝΕΣΑ: Πλάκα κάνεις; Γιατί να μη τη δεχτώ;

ΜΑΪΚΛ: Είναι χρήματα από ναρκωτικά! Πορνεία! Έγκλημα!

ΒΑΝΕΣΑ: Ο Κάρλος μας είπε ότι έγινε λάθος σχετικά με το έγκλημα.

ΜΑΪΚΛ: Παρόλα αυτά, είναι βρώμικο χρήμα!

ΒΑΝΕΣΑ: Ίσως ήταν. Τώρα είναι πεντακάθαρο. Αλλά κάνε όπως νομίζεις.

ΜΑΪΚΛ: Δεν σε καταλαβαίνω. Δεν χρειάζεσαι αυτά τα χρήματα.

ΒΑΝΕΣΑ: Και πως το ξέρεις εσύ αυτό;

ΜΑΪΚΛ: Ζείτε σε ένα μεγάλο διαμέρισμα στην πόλη, έχετε δύο αυτοκίνητα, ένα σπίτι στο βουνό, μια βίλα δίπλα στη θάλασσα.

ΒΑΝΕΣΑ: Αυτά είναι λεφτά του Μαρκ.

ΜΑΪΚΛ: Είστε παντρεμένοι, έτσι δεν είναι;

ΒΑΝΕΣΑ: Ποτέ δεν μπορείς να έχεις αρκετά χρήματα. Δεν είναι όλοι φτιαγμένοι για μποέμικη ζωή, όπως εσύ. Η Νταϊάνα τι άποψη έχει;

ΜΑΪΚΛ: Άσε την Νταϊάνα έξω από αυτή την ιστορία. Ο Μαρκ, τι λέει;

ΒΑΝΕΣΑ: Ξέρεις, χρήματα. Δεν τον νοιάζει από πού προέρχονται, αρκεί να είναι όλα νόμιμα.

ΜΑΪΚΛ: Θα δεχτείς λοιπόν αυτήν την κληρονομιά.

ΒΑΝΕΣΑ: Φυσικά και θα τη δεχτώ. Προτιμώ να έχω δύο παρά ένα.

ΜΑΪΚΛ: Αν το κάνεις αυτό, δεν θα βρεθούμε ποτέ ξανά.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν βλέπουμε, ούτως ή άλλως, πολύ πια. Κάνε ότι καταλαβαίνεις.

ΜΑΪΚΛ: Ωραία, τότε φύγε από εδώ και βρες τα με τη συνείδησή σου.

ΒΑΝΕΣΑ: Αν δεν ήσουν τόσο απασχολημένος με τον αυτοσεβασμό σου, Μάικλ, θα συνειδητοποιούσες ότι υπάρχουν και άλλοι άνθρωποι γύρω σου που δεν τα πάνε καλά.

ΜΑΪΚΛ: Σταμάτα, θα με κάνεις να κλάψω. Και μη μου πεις ότι θα χρησιμοποιήσεις αυτά τα χρήματα για φιλανθρωπικό σκοπό.

ΒΑΝΕΣΑ: Δε θέλω να βγάλω λεφτά από 'σένα, Μάικλ, οπότε ορκίζομαι ότι αν το μερίδιο σου από την κληρονομιά έρθει τελικά σε μένα, θα το δωρίσω σε μια φιλανθρωπική οργάνωση.

ΜΑΪΚΛ: Σοβαρά; Και σε ποια, αν επιτρέπετε;

ΒΑΝΕΣΑ: Μια οργάνωση ενάντια στη βία κατά των γυναικών. Γιατί όχι;

Η Βανέσα φεύγει. Ο Μάικλ παραμένει προς στιγμήν μπερδεμένος, προσπαθώντας να συνειδητοποιήσει τα όσα έχουν συζητηθεί. Η Νταϊάνα φτάνει.

ΜΑΪΚΛ: Ήσουν εδώ;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μένω εδώ. Και δεν κρυφάκουγα, αν αυτό εννοείς.

ΜΑΪΚΛ: Δεν εννοούσα αυτό. Άρα, άκουσες τα πάντα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ναι. Οπότε αφού αποκηρύξεις τον πατέρα σου, θα αποκηρύξεις και την αδερφή σου;

ΜΑΪΚΛ: Δεν την έχω ξαναδεί έτσι και είμαι απογοητευμένος.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ναι, πράγματι. Νομίζω ότι δεν γνωρίζεις την αδερφή σου και πολύ καλά.

ΜΑΪΚΛ: Α, ναι;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Περνάς τον χρόνο σου ζωγραφίζοντας πρόσωπα, προσπαθώντας να ξεδιαλύνεις τα μυστήριά τους, όπως λες. Βλέπεις, όμως, τα πρόσωπα των γύρω σου;

ΜΑΪΚΛ: Έτσι νομίζω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Νομίζεις. Αν το έκανες, θα είχες προσέξει τα σημάδια στο πρόσωπο της αδελφής σου.

ΜΑΪΚΛ: Τι σημάδια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ξέχνα το, δεν είναι ώρα.

ΜΑΪΚΛ: Δεν θέλω να γίνω σαν κι αυτήν, αυτό είναι όλο. Έτσι φαντάζεσαι και εμάς;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πώς, δηλαδή.

ΜΑΪΚΛ: Να ζούμε πλουσιοπάροχα με τα χρήματα ενός μαφιόζου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είτε σου αρέσει είτε όχι, αυτός ο μαφιόζος ήταν ο πατέρας σου.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό είναι κάτι που δεν μπορώ να αλλάξω, πράγματι. Δεν έχω όμως την υποχρέωση να δεχτώ τα χρήματά του.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν είναι δικά του πια. Είναι νεκρός! Είναι απλά χρήματα. Αν δεν τα πάρεις εσύ, θα τα πάρει όλα η αδερφή σου. Και αν δεν τα πάρει εκείνη, θα πάνε σε κάποιον άλλο. Και αν κανείς δεν τα θέλει, θα πάνε στο κράτος, στο Μεξικό!

ΜΑΪΚΛ: Ίσως αυτοί να τα χρειάζονται περισσότερο από εμάς.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχουμε λογαριασμούς να πληρώσουμε. Δεν έχω άλλη επιλογή. Θα ζητήσω από τη μητέρα μου να μας δανείσει αυτά τα χρήματα και δεν είναι πολυεκατομμυριούχος.

ΜΑΪΚΛ: Μπορείς να φανταστείς να ζεις σε ένα διαμέρισμα που αγοράστηκε με χρήματα από την πορνεία; Έλα τώρα. Δασκάλα είσαι, που σημαίνει ότι θα έπρεπε να διδάσκεις μέσα από τη ζωή σου έναν συγκεκριμένο κώδικα ηθικής.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σε 'μένα μιλάς για ηθική; Τους λίγους πίνακες που πουλάς, τους πουλάς σε μεγαλοαστούς για να διακοσμήσουν τα σαλόνια τους! Για να μην αναφερθώ και στον μυστηριώδη Ρώσο συλλέκτη σου. Ξέρεις από πού προέρχονται τα χρήματά του; Του ζήτησες ποτέ εγγυήσεις για την προέλευση της περιουσίας του; Θα έπρεπε να είσαι επιφυλακτικός με έναν Ρώσο, ξέρεις. Μαφία υπάρχει και στη Ρωσία, έτσι δεν είναι;

ΜΑΪΚΛ: Ίσως, αλλά αυτός ο τύπος δεν είναι ο πατέρας μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Απ' όσο γνωρίζω, δεν προσφέρεις τους πίνακές σου σε ανθρωπιστικές οργανώσεις. Προσπαθείς να τους πουλήσεις στην αγορά έργων τέχνης. Έτσι κάνουν οι κοινωνικά ευαίσθητοι καλλιτέχνες; Δεν αποτελεί και αυτό μια μορφή πορνείας;

ΜΑΪΚΛ: Δηλαδή με αποκαλείς πόρνη!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δουλεύω για σένα!

ΜΑΪΚΛ: Δηλαδή με αποκαλείς νταβατζή.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είσαι υποκριτής, Μάικλ. Δεν είσαι καλύτερος από τους άλλους. Αν έπαιρνες αυτά τα χρήματα, δεν θα χρειαζόταν να δουλεύω πια.

ΜΑΪΚΛ: Νόμιζα ότι έκανες τη δουλειά σου, γιατί είχες πάθος γι' αυτή!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ας πούμε ότι ολοκλήρωσα το πάθος μου και θα προχωρούσα σε κάτι άλλο. Και εσύ, δεν θα χρειαζόταν να...

ΜΑΪΚΛ: Να ζωγραφίζω;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Να κυνηγάς πελάτες!

ΜΑΪΚΛ: Εντάξει, λοιπόν. Έχεις δίκιο. Θα τα πάρω τα λεφτά. Αλλά στο ξεκαθαρίζω από τώρα, ότι θα είναι δικά μου. Αν αλλάξουμε τον τρόπο ζωής μας, θα ζεις από μένα. Και τότε θα δούμε ποιος είναι η πραγματική πόρνη.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν σκοπεύω να σε επιβαρύνω. Τα χρήματά σου, θα σου φτάνουν για να πληρώσεις όσες πόρνες θέλεις. Εγώ φεύγω.

Η Νταϊάνα βγαίνει από το σπίτι.

ΑΥΛΑΙΑ

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ο Μάικλ κοιμάται στον καναπέ. Χτυπάει το κουδούνι. Ξυπνάει και γεμάτος ελπίδα τρέχει να ανοίξει την πόρτα. Επιστρέφει απογοητευμένος, ακολουθούμενος από τη Βανέσα.

ΒΑΝΕΣΑ: Συγγνώμη, ενοχλώ;

ΜΑΪΚΛ: Ξαφνιάστηκα, αυτό είναι όλο. Νόμιζα ότι σου είπα ότι δεν θα ήθελα να σε ξαναδώ.

ΒΑΝΕΣΑ: Ήρθα για να σου ζητήσω συγγνώμη και να συμφιλιωθούμε. Η Νταϊάνα δεν είναι εδώ;

ΜΑΪΚΛ: Έφυγε.

ΒΑΝΕΣΑ: Έφυγε; Που πήγε;

ΜΑΪΚΛ: Με άφησε.

ΒΑΝΕΣΑ: Λυπάμαι. Δεν είναι λόγω..., αλλά όχι. Προφανώς και δεν αφήνεις κάποιον που μόλις κληρονόμησε 5 εκατομμύρια.

ΜΑΪΚΛ: Αφού το λες εσύ.

ΒΑΝΕΣΑ: Εκτός, φυσικά, αν αυτός ο ηλίθιος αρνείται την κληρονομιά.

ΜΑΪΚΛ: Ήρθες για να με αποκαλέσεις ηλίθιο; Έτσι περιμένεις να συμφιλιωθούμε;

ΒΑΝΕΣΑ: Μην ανησυχείς, θα επιστρέψει. Αν ήθελε να σε αφήσει, θα το είχε κάνει εδώ και πολύ καιρό. Δηλαδή, εννοώ...

ΜΑΪΚΛ: Ναι, για πες, τι εννοείς;

ΒΑΝΕΣΑ: Εννοώ πως, το ότι έμενε μαζί σου μέχρι σήμερα, σημαίνει ότι πραγματικά σε αγαπά.

ΜΑΪΚΛ: Δεν είμαι σίγουρος για το πώς πρέπει να το πάρω αυτό που είπες.

ΒΑΝΕΣΑ: Μάικλ, είσαι απένταρος και ενοχλητικός.

ΜΑΪΚΛ: Λοιπόν, νομίζω ότι αρκετά επανορθώσαμε τώρα, οπότε αν δεν έχεις κάτι άλλο να μου πεις.

ΒΑΝΕΣΑ: Συγγνώμη. Είμαι λίγο μπερδεμένη.

ΜΑΪΚΛ: Τι θέλεις επιτέλους;

ΒΑΝΕΣΑ: Να μου πεις αν μπορώ να κοιμηθώ εδώ.

ΜΑΪΚΛ: Τι;

ΒΑΝΕΣΑ: Μόνο για απόψε.

ΜΑΪΚΛ: Γιατί, τι συνέβη.

ΒΑΝΕΣΑ: Μάλωσα με τον Μαρκ πολύ άσχημα..., πιαστήκαμε στα χέρια.

ΜΑΪΚΛ: Α, μάλιστα. Βλέπεις; Τα χρήματα δεν μπορούν να αγοράσουν την ευτυχία.

ΒΑΝΕΣΑ: Δηλαδή μου δίνεις άσυλο;

ΜΑΪΚΛ: Εντάξει, αλλά μόνο για απόψε.

ΒΑΝΕΣΑ: Σ' ευχαριστώ. *(στέκονται αμήχανοι για μια στιγμή)* Θα ήθελα να πιώ κάτι δυνατό. Τι λες;

ΜΑΪΚΛ: Έχεις δίκιο, ας πνίξουμε τη θλίψη μας στο αλκοόλ.

ΒΑΝΕΣΑ: Έχεις τεκίλα;

ΜΑΪΚΛ: Μη γελάσεις, έχω.

ΒΑΝΕΣΑ: Θα την πιούμε όλη.

ΜΑΪΚΛ: Δεν πρόκειται να μεθύσουμε, έχει μείνει μόνο λίγη. Το μπουκάλι στέκεται έτσι καιρό. Φοβάμαι ότι έχει εξατμιστεί όλο το αλκοόλ.

ΒΑΝΕΣΑ: Τι λες να μένει σε ένα μπουκάλι τεκίλα, όταν εξατμίζεται όλο το αλκοόλ;

ΜΑΪΚΛ: Δεν έχω ιδέα. Ας πιούμε να το μάθουμε.

Αδειάζει το περιεχόμενο της φιάλης σε δύο ποτήρια.

ΒΑΝΕΣΑ: Άντε και στους γάμους σας!

ΜΑΪΚΛ: Μα είμαστε ήδη παντρεμένοι.

ΒΑΝΕΣΑ: Στο χωρισμό σας τότε.

ΜΑΪΚΛ: Σ' ευχαριστώ, αυτό πραγματικά μου ανεβάζει το ηθικό.

Τσουγγρίζουν τα ποτήρια τους.

ΒΑΝΕΣΑ: Στην υγεία μας!

ΜΑΪΚΛ: Γειά, μας!

Αδειάζουν τα ποτήρια τους μονοκοπανιά.

ΒΑΝΕΣΑ: Υπάρχει τίποτα άλλο;

ΜΑΪΚΛ: Ναι. Βότκα. Έχει μείνει λίγη στο μπουκάλι.

Ο Μάικλ ξαναγεμίζει τα ποτήρια τους και τσουγγρίζουν.

ΒΑΝΕΣΑ: Ξέρεις το «γειά μας» στα Ρώσικα;

ΜΑΪΚΛ: Όχι, αλλά νομίζω ότι αν πιώ κι' άλλο, θα μου 'ρθει. (*Ο Μάικλ ξαναγεμίζει τα ποτήρια τους και ξαναπίνουν μονοκοπανιά.*) Πάει κι αυτό. Μου έχει μείνει λίγο ουίσκι, νομίζω. Λίγη ρακή. Και ένα παλιό κονιάκ.

ΒΑΝΕΣΑ: Πόσο καιρό είναι αυτά τα μπουκάλια εδώ;

ΜΑΪΚΛ: Από τότε που αγοράσαμε το διαμέρισμα.

ΒΑΝΕΣΑ: Βάλε, να τα τελειώσουμε όλα. Τεκίλα, βότκα, ουίσκι, ρακή, κονιάκ, ότι έχει.

ΜΑΪΚΛ: Θα είναι το πιο διεθνές μεθύσι στην ιστορία!

ΒΑΝΕΣΑ: Μου θυμίζει τα νιάτα μου. Όταν ήθελα να μεθύσω, έκλεβα λίγο από κάθε μπουκάλι στο σπίτι, ώστε να μην καταλάβει τίποτα η μαμά.

ΜΑΪΚΛ: Ούτε εγώ το είχα καταλάβει.

ΒΑΝΕΣΑ: Εσύ, δεν παρατηρείς ποτέ τίποτα. Αυτό είναι κλασσικό χαρακτηριστικό σου.

ΜΑΪΚΛ: Αλήθεια; Αυτή είναι η γνώμη σου για μένα;

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι και θα προτιμούσα να μην ξέρω τη γνώμη σου για μένα.

ΜΑΪΚΛ: Ναι. Ίσως έχεις δίκιο. Λίγη υποκρισία στις κοινωνικές σχέσεις δε βλάπτει.

ΒΑΝΕΣΑ: Ειδικά στις οικογενειακές σχέσεις.

ΜΑΪΚΛ: Δεν έχω συνηθίσει να πίνω τόσο.

ΒΑΝΕΣΑ: Ωραία δεν είναι όμως;

ΜΑΪΚΛ: Ναι.

ΒΑΝΕΣΑ: Ας μη σκεφτόμαστε τον αυριανό πονοκέφαλο, θα μας χαλάσει όλη τη διασκέδαση.

ΜΑΪΚΛ: Υπάρχουν τόσα πράγματα που δεν θα κάναμε στη ζωή μας, αν σκεφτόμασταν μόνο τις συνέπειές τους.

ΒΑΝΕΣΑ: Όπως, για παράδειγμα, τα παιδιά.

ΜΑΪΚΛ: Ίσως γι' αυτό να μην έκανα ποτέ.

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι. Σκέφτεσαι πάρα πολύ. Αυτό είναι το πρόβλημά σου.

ΜΑΪΚΛ: Και εσύ δεν σκέφτεσαι αρκετά. Ισοφαρίσαμε τώρα.

ΒΑΝΕΣΑ: Πόσο καιρό έχουμε να μεθύσουμε μαζί;

ΜΑΪΚΛ: Δεν έχουμε μεθύσει ποτέ μαζί.

ΒΑΝΕΣΑ: Αυτό είναι κρίμα. Θα είχε κάνει την οικογενειακή μας σχέση πολύ πιο εύκολη. Είναι δύσκολο να θυμώνεις με κάποιον που σ' έχει δει να ξερνοβολάς στα πατώματα.

ΜΑΪΚΛ: Να μου πεις, αν σου 'ρθει. Η Νταϊάνα νοιάζεται πολύ για τα χαλιά της. Είναι κειμήλια από τη γιαγιά της.

ΒΑΝΕΣΑ: Στο μεταξύ, βάλε μου ένα ακόμη.

ΜΑΪΚΛ: Οκ. Τι πίνουμε;

ΒΑΝΕΣΑ: Μία επιλογή έχουμε, έτσι δεν είναι;

Ο Μάικλ στέκεται διστακτικός μπροστά στα μπουκάλια.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω.

ΒΑΝΕΣΑ: Πως;

ΜΑΪΚΛ: Λέω, δεν ξέρω αν έχουμε πραγματικά επιλογή.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν έχει σημασία ποιο μπουκάλι, αρκεί να ξεράσουμε στο τέλος.

ΜΑΪΚΛ: Όχι, εννοώ..., έχουμε επιλογή; Υπάρχει το πεπρωμένο.

ΒΑΝΕΣΑ: Πεπρωμένο;

ΜΑΪΚΛ: Είμαστε πραγματικά ελεύθεροι στις επιλογές μας ή όλα είναι γραμμένα εκ των προτέρων;

ΒΑΝΕΣΑ: Θα μου βάλεις ποτό τελικά, ή όχι;

Ξαναγεμίζει τα ποτήρια ενώ συνεχίζει τη σκέψη του.

ΜΑΪΚΛ: Αν μπορούσες να ξαναζήσεις τη ζωή σου, γνωρίζοντας αυτά που ξέρεις, θα ξαναπερνούσες ακριβώς τα ίδια;

ΒΑΝΕΣΑ: Εννοείς, αν θα αποφάσιζα να ξαναπεράσω τα ίδια;

ΜΑΪΚΛ: Φαντάσου να ξυπνάς ένα πρωί και να είσαι πάλι δεκαπέντε χρονών. Λες και όλα όσα βίωσες μετά ήταν απλά ένα όνειρο και έπρεπε να ξεκινήσεις από την αρχή.

ΒΑΝΕΣΑ: Με πιάνει ήδη πονοκέφαλος.

ΜΑΪΚΛ: Θα ήθελες να επιλέξεις να ζήσεις διαφορετικά; Να δοκιμάσεις ένα διαφορετικό μονοπάτι; Θα μπορούσαμε να το κάνουμε αυτό; Και κυρίως, αυτή η άλλη ζωή που θα επιλέγαμε, θα ήταν καλύτερη ή χειρότερη;

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν ξέρω.

ΜΑΪΚΛ: Το να προσπαθούμε να κάνουμε το αντίθετο από τα λάθη μας, δεν θα ήταν ένα ακόμη λάθος;

ΒΑΝΕΣΑ: Πρέπει πραγματικά να απαντήσω σε αυτό;

ΜΑΪΚΛ: Για να το πω καλύτερα, μπορούμε στ' αλήθεια να κάνουμε κάτι άλλο στη ζωή, εκτός από λάθη;

ΒΑΝΕΣΑ: Νομίζω, θα ξεράσω.

ΜΑΪΚΛ: Φταίει η ρακή ή οι φιλοσοφικές μου ανησυχίες;

ΒΑΝΕΣΑ: Και τα δύο. Θα κάνω ένα ντους και θα πάω για ύπνο.

ΜΑΪΚΛ: Καληνύχτα τότε.

Η Βανέσα φεύγει. Ο Μάικλ βάζει ένα ακόμη ποτό. Η Νταϊάνα μπαίνει στο σπίτι. Ο Μάικλ δεν την βλέπει στην αρχή, οπότε εκπλήσσεται όταν την προσέχει. Είναι αρκετά μεθυσμένος.

ΜΑΪΚΛ: Δεν σ' άκουσα να μπαίνεις.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ήρθα να πάρω μερικά πράγματα.

ΜΑΪΚΛ: Εντάξει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχεις πει;

ΜΑΪΚΛ: Ναι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ποτέ δεν πίνεις.

ΜΑΪΚΛ: Για όλα υπάρχει η πρώτη φορά, βλέπεις. Ήθελα να σου αποδείξω ότι μπορείς εύκολα να αλλάξεις. Ειδικά προς το χειρότερο...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Λυπάμαι που σε έκανα ν' αλλάξεις.

ΜΑΪΚΛ: Όχι, όχι, δεν άλλαξα, εγώ είμαι. Σου ζητώ συγγνώμη.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πληγώνουμε ο ένας τον άλλον χωρίς λόγο, ενώ έχουμε τα πάντα για να είμαστε ευτυχισμένοι.

ΜΑΪΚΛ: Εκτός από λεφτά, βέβαια. Θα κάνω όμως ότι θελήσεις.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σ' αγαπώ. Εσένα θέλω, όχι αυτά τα καταραμένα χρήματα.

Είναι έτοιμοι να φιληθούν. Ήχος εμετού. Η Νταϊάνα βλέπει το δεύτερο ποτήρι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν είσαι μόνος;

ΜΑΪΚΛ: Λοιπόν, ναι. Όχι...

Ακούγεται ο ήχος από το καζανάκι της τουαλέτας. Στη συνέχεια, ο ήχος του νερού στη ντουζιέρα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Υπάρχει κάποια στο μπάνιο; Με αντικατέστησες τόσο γρήγορα!

ΜΑΪΚΛ: Όχι. Έλα τώρα, τι είναι αυτά που σκέφτεσαι. Πού θα έβρισκα κάποια να σε αντικαταστήσει τόσο γρήγορα. Εκτός βέβαια, αν πλήρωνα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ξεφεύγεις με τα αστεία σου αυτή τη φορά, γιατί απόψε δεν έχω διάθεση για χιούμορ.

ΜΑΪΚΛ: Η αδελφή μου είναι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πλάκα μου κάνεις! Πριν από δύο ώρες, ήσασταν ορκισμένοι εχθροί και τώρα ήρθε στο σπίτι σου για να κάνει ντους; Πες μας τώρα, ότι είχαν και διακοπή νερού. *(ειρωνικά)*

Ήχος εμετού.

ΜΑΪΚΛ: Απ' ότι φαίνεται, ήρθε για να ξεράσει. Τσακώθηκε με τον Μαρκ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Όστε έτσι, ε ; Δεν μου φαίνεται και πολύ αληθοφανής αυτή η ιστορία.

ΜΑΪΚΛ: Μ' αρέσει όταν ζηλεύεις. Ακόμα κι αν δεν σου πάει. Το βλέμμα σου γίνεται δολοφονικό. Το μόνο που λείπει είναι να βγαίνουν αφροί από το στόμα σου. Μοιάζεις σαν να πρόκειται να σκοτώσεις κάποιον.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα πάω στο μπάνιο να ελέγξω ποιος είναι μέσα και αν δεν είναι η αδερφή σου, μπορεί πράγματι να καταλήξουμε σε ένα παθιασμένο δράμα.

ΜΑΪΚΛ: Θα τυλίξουμε το σώμα της στην κουρτίνα του ντους, και θα σε βοηθήσω να το εξαφανίσεις.

Η Βανέσα βγαίνει από το μπάνιο.

ΒΑΝΕΣΑ: Αν μιλάτε για μένα, δεν είμαι σίγουρη ότι θα δεχτώ τη φιλοξενία σας τελικά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Καλησπέρα, Βανέσα. Όχι, όχι, μην ανησυχείς. Για την ερωμένη του Μάικλ μιλούσαμε.

ΒΑΝΕΣΑ: Α, τώρα καταλαβαίνω.

ΜΑΪΚΛ: Η οποία και είναι ανυπόστατη, σας διαβεβαιώ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σε πέρασα για αντικαταστάτριά μου.

ΒΑΝΕΣΑ: Λυπάμαι που μπήκα έτσι, χωρίς προειδοποίηση. Καλύτερα να φύγω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Όχι, όχι, μπορείς να μείνεις. Δεν πρέπει να πας εκεί πίσω απόψε.

ΜΑΪΚΛ: Και αν ο Μαρκ εμφανιστεί εδώ; Μεθυσμένος όπως είμαι, μπορεί να θέλω να τον δείρω. Και έτσι όπως είμαι τύφλα, σίγουρα δεν θα έχω το πάνω χέρι.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν ξέρει ότι είμαι εδώ, μην ανησυχείτε. Θα πάω για ύπνο. Μάλλον έχετε πολλά να πείτε εσείς οι δυο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Καληνύχτα, Βανέσα. Και πρόσεχε μη μου μαγαρίσεις το χαλί στην κρεβατοκάμαρα.

Η Βανέσα φεύγει.

ΜΑΪΚΛ: Αυτά τα χρήματα έχουν, ήδη, σχεδόν διαλύσει δύο ζευγάρια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Στην περίπτωση της, δε νομίζω ότι φταίει αυτό.

ΜΑΪΚΛ: Τι μπορεί να φταίει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ξέρω.

Ο Μάικλ παραμένει σκεπτικός για μια στιγμή.

ΜΑΪΚΛ: Όταν πέθανε, καταζητούνταν για φόνο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Λυπάμαι. Έχεις δίκιο. Αρνήσου αυτή την κληρονομιά. Θα μείνω μαζί σου. Για αυτό που είσαι. Για την ακεραιότητά σου.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω τι μου γίνεται πια. Δεν ξέρω σχεδόν τίποτα για τον πατέρα μου, εκτός από το ποινικό του μητρώο. Και τώρα, μου αφήνει τόσα πολλά χρήματα, ώστε να μη χρειαστεί να δουλέψω ποτέ ξανά, μέχρι το τέλος της ζωής μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πάμε για ύπνο.

ΜΑΪΚΛ: Έχεις δίκιο. Όπως είπε η Σκάρλετ Ο' Χάρα στο "Gone with the Wind": "Τελικά, το αύριο είναι μια άλλη μέρα".

Ο Μάικλ σκοντάφτει και η Νταϊάνα τον πιάνει από το χέρι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έλα, πάμε σιγά, σιγά.

ΑΥΛΑΙΑ

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Το επόμενο πρωί η Νταϊάνα κάθεται στον καναπέ και πίνει καφέ. Η Βανέσα μπαίνει φορώντας ένα μπουρνούζι.

ΒΑΝΕΣΑ: Καλημέρα Νταϊάνα. Σ' ευχαριστώ και πάλι για τη φιλοξενία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δε χρειάζεται να μ' ευχαριστείς. Κοιμήθηκες καλά;

ΒΑΝΕΣΑ: Όχι, αλλά δεν είχε να κάνει με το στρώμα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Καταλαβαίνω, είδα εκείνα τα πτώματα στο χαλί, τα πεσμένα μπουκάλια.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν είναι τα μόνα πτώματα που με στοίχειωσαν χθες το βράδυ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θέλεις καφέ;

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι, ευχαριστώ.

Η Νταϊάνα της σερβίρει ένα φλιτζάνι καφέ.

ΒΑΝΕΣΑ: Ξέρω..., δεν με συμπαθείς και πολύ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: (αιφνιδιασμένη) Γιατί το λες αυτό.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν είπα ότι με μισείς. Απλά, με βλέπεις σαν μια μικροαστή συμφεροντολόγα γυναίκα, που κατάφερε να εξασφαλίσει τον εαυτό της μέσα από έναν πλούσιο γάμο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Προτιμώ τις ανεξάρτητες γυναίκες, αυτό είναι όλο.

ΒΑΝΕΣΑ: Έχεις δίκιο. Ούτε εμένα μου άρεσε η ζωή μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και τώρα;

ΒΑΝΕΣΑ: Τώρα, δεν ξέρω πού στέκομαι πια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτό είναι μια αρχή.

ΒΑΝΕΣΑ: Σε παρακαλώ μη βιαστείς να με κρίνεις. Ξέρεις, πραγματικά χρειάζομαι αυτά τα χρήματα, ακόμα κι αν σας φαίνεται παράξενο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σ' ακούω. Μπορείς να με εμπιστευτείς.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν τα πάω καλά με τον Μαρκ. Έχει ερωμένη. Στη δική μας περίπτωση δεν είναι ανυπόστατη.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Την ξέρεις;

BANEΣA: Είναι η βοηθός του στο μεσιτικό γραφείο. Είναι δέκα χρόνια νεότερή του. Και το πιο σημαντικό, είναι δέκα χρόνια μικρότερη από μένα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Γιατί δεν τον αφήνεις;

BANEΣA: Δεν είναι τόσο απλό. Δεν θα συναινέσει στο διαζύγιο και έτσι ούτε διατροφή θα δικαιούμαι, ούτε και τα μισά μας περιουσιακά στοιχεία. Τώρα λοιπόν, που θα κληρονομήσω...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ξέρει για την κληρονομιά;

BANEΣA: Την τελευταία φορά που ήρθε ο Κάρλος στο σπίτι, ήταν εκεί.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αλλά δεν μπορεί να αρνηθεί το διαζύγιο, μπορεί;

BANEΣA: Δεν δουλεύω. Είμαι απόλυτα εξαρτημένη από αυτόν. Και μετά είναι τα παιδιά... . Είναι διεστραμμένος, ξέρεις. Αν καταλήξουμε στα δικαστήρια, δεν ξέρω τι θα ήταν ικανός να κάνει, μόνο και μόνο για να πετύχει να με χωρίσει από τα παιδιά μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τι εννοείς.

BANEΣA: Θα ισχυριστεί ότι είμαι ψυχικά ασταθής. Ότι έχω ήδη προσπαθήσει να αυτοκτονήσω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι αλήθεια αυτό;

BANEΣA: Ήταν ένα ατύχημα, το ορκίζομαι! Παίρνω ηρεμιστικά, αυτό είναι αλήθεια. Εκείνη τη μέρα όμως πήρα δύο μαζί, που δεν συνδυάζονται. Λιποθύμησα και ήρθε το ασθενοφόρο. Ο Μαρκ θα το χρησιμοποιήσει ως δικαιολογία για να πάρει την επιμέλεια των παιδιών. Αυτό δεν θα το αντέξω. Πίστεψε με, δεν θα αποτύχω αυτήν τη φορά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Καταλαβαίνω. Δεν μπορείς να συνεχίσεις έτσι, όμως.

BANEΣA: Αυτά τα χρήματα θα μου επέτρεπαν να φύγω, ακόμα κι αν θα έπρεπε να δώσω ένα μέρος τους για να με αφήσει ήσυχη.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν θα ενδώσεις σ' αυτόν τον ποταπό εκβιασμό.

BANEΣA: Δεν ξέρω. Με τρομάζει. Όταν ήρθε ο Κάρλος, ήταν πολύ φιλικός μαζί του, αλλά όταν έφυγε, μου είπε ότι ήθελε το μερίδιο του, αλλιώς...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αλλιώς τι; (*Η Βανέσα σφίγγει τη ρόμπα της*) Τι είναι αυτές οι μελανιές που κρύβεις κάτω από τη ρόμπα σου;

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν είναι τίποτα. Απλά έπεσα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Όχι σε μένα αυτά, Βανέσα.

ΒΑΝΕΣΑ: Το ξέρω πως είναι δύσκολο να το πιστέψεις. Αναρωτιέσαι πώς μπορώ να το δέχομαι αυτό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σε ρωτάω, πως έγιναν.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν έχω συνηθίσει να παίρνω αποφάσεις.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θέλεις να του μιλήσει ο Μάικλ; Στο κάτω-κάτω, ο αδερφός σου είναι.

ΒΑΝΕΣΑ: Αν το κάνει αυτό ο Μάικλ, ο Μαρκ θα θελήσει να μ' εκδικηθεί, ίσως ακόμη και τα παιδιά. Σε παρακαλώ, μην του το πεις.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν μπορείς να ανέχεσαι τη βία, Βανέσα. Πρέπει να ζητήσεις βοήθεια.

Χτυπάει το κουδούνι. Η Νταϊάνα φεύγει και επιστρέφει με τον Κάρλος.

ΚΑΡΛΟΣ: Καλημέρα, Βανέσα. Δεν περίμενα να σας βρω εδώ, αλλά είναι καλό που θα σας δω μαζί με τον αδερφό σας.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εγώ να σας αφήσω. Πάω να ενημερώσω τον Μάικλ ότι ήρθατε. Είναι στο μπάνιο.

Η Νταϊάνα βγαίνει από τη σκηνή.

ΚΑΡΛΟΣ: Λυπάμαι για την απόφαση του αδελφού σας. Πρέπει να τον πείσετε να δεχτεί.

ΒΑΝΕΣΑ: Ο αδελφός μου δεν είναι κάποιος που μεταπέιθεται εύκολα.

ΚΑΡΛΟΣ: Ναι, το πρόσεξα.

ΒΑΝΕΣΑ: Τον καταλαβαίνω. Εγώ, όμως, δεν έχω άλλη επιλογή.

ΚΑΡΛΟΣ: Γιατί;

ΒΑΝΕΣΑ: Ας πούμε απλά, ότι αυτά τα χρήματα θα μου επιτρέψουν να αποκτήσω την ανεξαρτησία μου. Αν ο άντρας μου συμφωνήσει να με αφήσει να φύγω, φυσικά.

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν είστε ευτυχισμένη με τον άντρα σας;

ΒΑΝΕΣΑ: Ήθελα να χωρίσω εδώ και πολύ καιρό. Φοβάμαι, όμως, πως...

ΚΑΡΛΟΣ: Φοβάστε; Τι φοβάστε;

ΒΑΝΕΣΑ: Θα προτιμούσα να μη μιλήσω γι' αυτό.

Ο Κάρλος σηκώνεται και αποκαλύπτει απαλά το μελάνιασμα στο μάγουλο της Βανέσας, που είναι κρυμμένο πίσω από μια τούφα μαλλιών.

ΚΑΡΛΟΣ: Ο σύζυγός σας έχει ήδη σηκώσει χέρι πάνω σας;

Η σιωπή της Βανέσας ακούγεται σαν εξομολόγηση. Πιο απότομα, ο Κάρλος ανοίγει τη ρόμπα της Βανέσας για να εκθέσει τους ώμους της και παρατηρεί περισσότερα σημάδια.

ΚΑΡΛΟΣ: (παγωμένος) Αυτός σας τα έκανε αυτά;

Η Βανέσα ταιριάζει τη ρόμπα της.

ΒΑΝΕΣΑ: Θέλω να χωρίσω, αλλά δεν θα με αφήσει.

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν θα..., τι;

ΒΑΝΕΣΑ: Τώρα που ξέρει για την κληρονομιά, θέλει το μερίδιό του.

ΚΑΡΛΟΣ: Έχετε κάποια προγαμιαία συμφωνία;

ΒΑΝΕΣΑ: Όχι.

ΚΑΡΛΟΣ: Τότε δεν έχει δικαίωμα στην κληρονομιά σας.

ΒΑΝΕΣΑ: Το ξέρω, αλλά..., δεν είναι τόσο απλό.

ΚΑΡΛΟΣ: Μην ανησυχείτε, θα του το εξηγήσω εγώ.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν νομίζω ότι αυτό θα είναι αρκετό για να πειστεί.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα είναι αρκετό, πιστέψτε με. Μπορεί να μη μου φαίνεται, αλλά μπορώ να γίνω πολύ πειστικός.

Ο Μάικλ μπαίνει και μένει έκπληκτος από την εγγύτητα του Κάρλος με τη Βανέσα. Παρατηρεί επίσης τη δυστυχία της αδελφής του.

ΚΑΡΛΟΣ: Αν και τον αδελφό σας δεν κατάφερα ακόμα να τον μεταπείσω.

ΒΑΝΕΣΑ: Πηγαίνω να ντυθώ και επιστρέφω.

Η Βανέσα φεύγει.

ΚΑΡΛΟΣ: Η αδελφή σας είναι αξιαγάπητη.

ΜΑΪΚΛ: Περισσότερο συναισθηματική θα έλεγα, αλλά..., ναι.

ΚΑΡΛΟΣ: Είναι επίσης πολύ εύθραυστη. Κάποιοι θα μπορούσαν να την πληγώσουν.

ΜΑΪΚΛ: Τι εννοείτε;

Ο Κάρλος διστάζει, αλλά αλλάζει το θέμα.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα πρέπει να δεχτείτε την πρότασή μου.

ΜΑΪΚΛ: «Την» πρότασή σας;

ΚΑΡΛΟΣ: Την πρόταση του πατέρα σας.

ΜΑΪΚΛ: Δεν μου αφήνει σκόπιμα αυτά τα χρήματα, έτσι δεν είναι; Είμαι απλά ο άμεσος κληρονόμος.

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν είχε χρόνο να συντάξει διαθήκη. Ξέρω, όμως, ότι θα ήθελε αυτή η κληρονομιά να πάει σε σας.

ΜΑΪΚΛ: Τι θα γινόταν αν σας έλεγα ότι, πολύ απλά δεν είμαι γεννημένος για να γίνω πλούσιος;

ΚΑΡΛΟΣ: Κανείς δεν είναι γεννημένος για να γίνει πλούσιος. Αξία έχει το γεγονός ότι γίνεται στην πορεία.

ΜΑΪΚΛ: Το μόνο που χρειάζομαι είναι εκατό χιλιάδες ευρώ για να λύσω το πρόβλημα των ταμειακών ροών μου.

ΚΑΡΛΟΣ: Συγγνώμη. Δεν είναι κληροδότημα, κληρονομιά είναι. Δηλαδή, όλα ή τίποτα.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω.

ΚΑΡΛΟΣ: Θα επιστρέψω αύριο με το πληρεξούσιο. Εσείς πρέπει απλά να υπογράψετε. Εγώ θα φροντίσω για όλα τα υπόλοιπα. Στο μεταξύ, θα ήθελα να σας δώσω αυτό.

Του δίνει ένα χοντρό σημειωματάριο.

ΜΑΪΚΛ: Τι είναι αυτό;

ΚΑΡΛΟΣ: Το ημερολόγιό του.

ΜΑΪΚΛ: Το ημερολόγιό του;

ΚΑΡΛΟΣ: Το σημειωματάριό του, αν έτσι προτιμάτε.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ήξερα ότι οι Μαφιόζοι κρατούν ημερολόγια. Επικίνδυνο, δε νομίζετε;

ΚΑΡΛΟΣ: Το βρήκα ανάμεσα στα χαρτιά του. Μπορείτε να το διαβάσετε αργότερα. Ελπίζω να σας βοηθήσει να καταλάβετε κάποια πράγματα.

ΜΑΪΚΛ: Το έχετε διαβάσει;

ΚΑΡΛΟΣ: Το ξεφύλλισα. Ήθελα να του ρίξω μια ματιά, πριν σας το δώσω.

Ο Μάικλ παίρνει το ημερολόγιο.

ΜΑΪΚΛ: Σας ευχαριστώ. Θα θέλατε να πιείτε κάτι; Έχω μερικά περισευάμενα μπουκάλια.

ΚΑΡΛΟΣ: Κάποια άλλη φορά. Έχω να τακτοποιήσω ένα επείγον θέμα. *(βλέπει, για τελευταία φορά, τον μισοτελειωμένο πίνακα)* Μου αρέσουν πολύ οι πίνακές σας. Ο πατέρας σας είχε αρκετούς από αυτούς στο σπίτι του.

ΜΑΪΚΛ: Συγγνώμη;

ΚΑΡΛΟΣ: Τους αγόρασε από έναν ιδιοκτήτη γκαλερί στο Παρίσι. Σας είχε σε μεγάλη υπόληψη. Μην τον απογοητεύσετε.

Φεύγει, αφήνοντας τον Μάικλ άναυδο. Η Νταϊάνα επιστρέφει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είσαι καλά;

ΜΑΪΚΛ: Ο πατέρας μου αγόρασε αυτούς τους πίνακες στο Παρίσι από τον αποκαλούμενο Ρώσο πελάτη μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είσαι σίγουρος;

ΜΑΪΚΛ: Στην πραγματικότητα, αυτός είναι που μου επέτρεψε να ζήσω όλα αυτά τα χρόνια. Χωρίς αυτόν, δεν θα πουλούσα ούτε έναν πίνακα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτή είναι μια τρελή ιστορία, όπως θα έλεγε η αδελφή σου.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ήθελα αυτό το βρώμικο χρήμα, αλλά στην πραγματικότητα, ζούσα ήδη με αυτό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και, τι κάνουμε τώρα;

ΜΑΪΚΛ: Η αδελφή μου έχει δίκιο, άλλοτε περισσότερο, άλλοτε λιγότερο, τα χρήματα είναι πάντα βρώμικα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα δεχτείς, τελικά, την κληρονομιά;

ΜΑΪΚΛ: Θα βρούμε έναν τρόπο να κάνουμε μια δωρεά σε μια φιλανθρωπική οργάνωση, όπως έλεγε η αδελφή μου. Έτσι για να μην κοστίζει πολύ στη συνείδησή μας.

ΑΥΛΑΙΑ

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Ο Μάικλ διαβάζει το ημερολόγιο του πατέρα του. Φαίνεται συγκινημένος. Στη σκηνή μπαίνει η Νταϊάνα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Νωρίς ξύπνησες.

Ο Μάικλ κλείνει το ημερολόγιο.

ΜΑΪΚΛ: Δεν κοιμήθηκα καλά χθες το βράδυ.

Η Νταϊάνα σερβίρει στον εαυτό της καφέ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Το ξέρω, ούτε εγώ.

ΜΑΪΚΛ: Έπρεπε οπωσδήποτε να το διαβάσω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θέλεις να το συζητήσουμε;

ΜΑΪΚΛ: Είναι παράξενο. Δεν ήξερα τίποτα για τον βιολογικό μου πατέρα και τώρα που είναι νεκρός, ξέρω περισσότερα γι' αυτόν από ότι κάθε παιδί θα μάθει ποτέ για τον πατέρα του.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ελπίζω να σε βοηθήσει να συμφιλιωθείς λίγο μαζί του.

ΜΑΪΚΛ: Θα προτιμούσα αυτό να γινόταν όσο ακόμα ζούσε. Αλλά τι να κάνουμε.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα μου πεις τι λέει;

ΜΑΪΚΛ: Φυσικά, μπορείς και να το διαβάσεις, αν θέλεις. Αργότερα, όμως.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εντάξει.

ΜΑΪΚΛ: Πίστεψέ με, εδώ μέσα υπάρχει αρκετό υλικό για να γράψει κανείς ένα μυθιστόρημα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα το γράψεις;

ΜΑΪΚΛ: Με αγγίζει πολύ συναισθηματικά. Δεν θα μπορούσα να το κάνω. Άλλωστε, εσύ είσαι η συγγραφέας, έτσι δεν είναι;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ναι. Δεν έχω γράψει βέβαια τίποτα ακόμα.

ΜΑΪΚΛ: Δεν το πιστεύω αυτό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εντάξει, έχω μερικές σημειώσεις στα συρτάρια μου. Και την αρχή ενός μυθιστορήματος.

ΜΑΪΚΛ: Ανυπομονώ να το διαβάσω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και αν απογοητευτείς;

ΜΑΪΚΛ: Τίποτε δικό σου δεν με έχει απογοητεύσει ποτέ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τώρα, είμαι εγώ αυτή που αποζητώ την πίστη σου.

ΜΑΪΚΛ: Πρόσεχε. Είπα ότι δεν θα με απογοητεύσει, δεν λέω ότι θα το έβρισκα απαραίτητα και καλό.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αν είναι πολύ κακό, θα μου το πεις όμως.

ΜΑΪΚΛ: Εσύ τι νομίζεις.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Νομίζω ότι θα είσαι σε θέση να με κάνεις να καταλάβω.

ΜΑΪΚΛ: Μια μέρα, θα σου δείξω τον πρώτο μου πίνακα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τον έχεις κρατήσει;

ΜΑΪΚΛ: Δεν τον έχω δείξει ποτέ, σε κανέναν. Αλλά όταν αμφιβάλλω για τον εαυτό μου, τον κοιτάζω. Συνειδητοποιώ πόσο μακριά έχω φτάσει και αυτό μου φτιάχνει τη διάθεση. Για λίγο, τουλάχιστον, γιατί ύστερα σκέφτομαι το ταξίδι που θα ακολουθήσει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είμαι περίεργη να τον δω.

ΜΑΪΚΛ: Θα δεις. Θα σε κάνει να μην είσαι πολύ αυστηρή με το πρώτο σου μυθιστόρημα. Πιστεύεις, ότι ο Λεονάρντο ντα Βίντσι έβαψε, σ' αλήθεια, τέλεια τη Μόνα Λίζα στην πρώτη του προσπάθεια; Δεν υπάρχει μεγαλοφυΐα, ούτε αλήθεια και τελειότητα. Ιδιοφυΐα είναι η αποφασιστικότητα να επιμείνουμε σε ένα σφάλμα. Μέχρι να καταφέρουμε να κάνουμε αυτό το σφάλμα με εξάισιο τρόπο.

Πρόκειται να φιληθούν, αλλά χτυπάει το κουδούνι. Η Νταϊάνα πηγαίνει να ανοίξει την πόρτα και επιστρέφει με την Βανέσα, η οποία δείχνει κάπως πιο ήρεμη και χαμογελαστή, ενώ κρατά μια χάρτινη σακούλα.

ΒΑΝΕΣΑ: Γεια σου, Μάικλ. Γεια σου, Νταϊάνα. Σας έφερα μερικά χριστουγεννιάτικα κέικ.

ΜΑΪΚΛ: Τι πάθατε όλοι με τα κέικ αυτές τις μέρες. Υπάρχει κάποια προώθηση από το αρτοποιείο στη γωνία;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θέλεις καφέ;

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι, σ' ευχαριστώ.

ΜΑΪΚΛ: Φαίνεσαι πολύ καλύτερα.

ΒΑΝΕΣΑ: Παίρνω διαζύγιο.

ΜΑΪΚΛ: Για σένα, φαντάζομαι ότι αυτά είναι καλά νέα.

ΒΑΝΕΣΑ: Είναι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Συμφωνήσατε για το διαζύγιο με τον Μαρκ; Εννοώ, εκτός δικαστηρίου.

ΜΑΪΚΛ: Δεν σου ζήτησε να του δώσεις τη μισή κληρονομιά, έτσι;

ΒΑΝΕΣΑ: Όχι. Δεν μου ζήτησε τίποτα απολύτως. Δεν ξέρω γιατί, αλλά τώρα είναι πολύ καλός μαζί μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και δεν του υποσχέθηκες τίποτα σε αντάλλαγμα για τη συγκατάθεσή του στο διαζύγιο.

ΒΑΝΕΣΑ: Τίποτα. Ακόμα και όσον αφορά τα παιδιά, συμφωνεί να έχω εγώ την αποκλειστική επιμέλεια.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό ήθελες, σωστά;

ΒΑΝΕΣΑ: Φυσικά. Γι' αυτό δεν ήθελα να χωρίσω μέχρι να σιγουρευτώ ότι θα μπορούσα να τα κρατήσω μαζί μου.

ΜΑΪΚΛ: Πιστεύεις ότι θα ήταν ικανός να βλάψει τα παιδιά;

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν ξέρω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και τι νομίζεις ότι τον έκανε ν' αλλάξει συμπεριφορά, τόσο ξαφνικά;

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν γνωρίζω (*παύση*) Την τελευταία φορά, ήρθε στο σπίτι με μώλωπες στο πρόσωπό του. Δεν ξέρω αν υπάρχει κάποια σχέση.

ΜΑΪΚΛ: Α, ναι; Ίσως λίγο.

ΒΑΝΕΣΑ: Έχεις ιδέα ποιος θα μπορούσε να του το κάνει αυτό;

ΜΑΪΚΛ: Όχι πάντως εγώ, το ορκίζομαι.

Η Βανέσα τον κοιτάζει με αμφιβολία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πάω να ντυθώ.

Η Νταϊάνα βγαίνει.

ΜΑΪΚΛ: Υπάρχει κάτι άλλο που θέλεις να μου πεις;

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι.

ΜΑΪΚΛ: Σε ακούω.

ΒΑΝΕΣΑ: Η μαμά μου μιλούσε πολύ, ξέρεις. Ειδικά προς το τέλος της ζωής της μου εκμυστηρεύτηκε κάτι, κάτι για το οποίο μου μίλησε μάλιστα αρκετές φορές.

ΜΑΪΚΛ: Μιλούσε περισσότερο σε σένα, απ' ότι σε μένα, αυτό είναι αλήθεια. Και;

ΒΑΝΕΣΑ: Υπάρχει ένα πράγμα που δεν σου είπε, νομίζω, ποτέ. Κάτι που θα ήθελα να γνωρίζεις.

ΜΑΪΚΛ: Οκέυ.

ΒΑΝΕΣΑ: Στην πραγματικότητα, ο πατέρας σου έφυγε...

ΜΑΪΚΛ: Ο πατέρας «μου»; Είναι και δικός σου πατέρας, έτσι δεν είναι;

ΒΑΝΕΣΑ: Ο Κάρολος έφυγε..., επειδή η μητέρα μας τον απάτησε.

ΜΑΪΚΛ: Συγγνώμη;

ΒΑΝΕΣΑ: Στην πραγματικότητα, δεν είμαι η κόρη του. Όταν το έμαθε ο Κάρολος ήταν που αποφάσισε να φύγει στην Αμερική.

ΜΑΪΚΛ: Η μαμά σου το είπε αυτό;

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι.

ΜΑΪΚΛ: Μάλιστα. (παύση) Και με μένα τι γίνεται;

ΒΑΝΕΣΑ: Με σένα; Τι εννοείς;

ΜΑΪΚΛ: Εγώ, ποιανού γιος είμαι;

ΒΑΝΕΣΑ: Μην ανησυχείς, εσύ είσαι πράγματι ο γιος του Κάρολου.

ΜΑΪΚΛ: Ως γιος νταβατζή και εμπόρου ναρκωτικών, δεν είμαι σίγουρος ότι θα μπορώ να είμαι ήσυχος, αλλά εντάξει. Σε πιστεύω.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν ανέφερε ποτέ τίποτα για σένα.

ΜΑΪΚΛ: Καλά. Και εσύ, ποιανού κόρη είσαι;

ΒΑΝΕΣΑ: Η κόρη του καλύτερου φίλου του Κάρολου, που νομίζω ότι ήταν και συνεργάτης του. Ένας Καρλ που εξαφανίστηκε λίγο μετά τη γέννησή μου.

ΜΑΪΚΛ: Ελπίζω όχι κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες.

ΒΑΝΕΣΑ: Η μαμά δεν τον είδε ποτέ ξανά. Ούτε και εγώ, φυσικά.

ΜΑΪΚΛ: Και αυτό θα εξηγούσε γιατί ο Κάρολος μας εγκατέλειψε όλους.

ΒΑΝΕΣΑ: Αισθάνθηκε προδομένος. Από τη σύζυγό του. Από τον φίλο του. Δεν μπορούσε να το αντέξει. Γι' αυτό έφυγε στην Αμερική.

ΜΑΪΚΛ: Και, γιατί δεν μου το είχες πει ως τώρα;

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν ήθελα να ξέρεις.

ΜΑΪΚΛ: Τότε γιατί μου το είπες σήμερα;

ΒΑΝΕΣΑ: Πρόκειται να δεχτώ αυτή την κληρονομιά. Εσύ σκέφτεσαι να την αρνηθείς. Θα ήταν παράλογο όλα αυτά τα χρήματα να έρθουν σε μένα, αντί σε σένα, ειδικά αφού δεν είμαι καν κόρη του.

ΜΑΪΚΛ: Σε αναγνώρισε, έτσι δεν είναι; Φέρεις το όνομά του.

ΒΑΝΕΣΑ: Όταν πήγε να με εγγράψει στο δημαρχείο, δεν ήξερε ακόμη ότι δεν ήμουν κόρη του.

ΜΑΪΚΛ: Δεν είσαι υπεύθυνη για όλα αυτά, Βανέσα. Είσαι σαν εμένα, έχεις υποφέρει. Θα είσαι όμως πάντα η αδερφή μου και στα καλά και στα κακά.

ΒΑΝΕΣΑ: Αλήθεια; Θέλεις να μοιραστείς μαζί μου αυτά τα λεφτά;

ΜΑΪΚΛ: Φυσικά. Εδώ δεν ξέρω καν τι να κάνω με τα πέντε εκατομμύρια, όχι να έχω και δέκα.

ΒΑΝΕΣΑ: Σε ευχαριστώ, Μάικλ. Ξέρεις, στην πραγματικότητα, ποτέ δεν σε μισούσα και ας φαίνονταν έτσι.

ΜΑΪΚΛ: Αυτή σου η εξομολόγηση σημαίνει πολλά για μένα.

ΒΑΝΕΣΑ: Η αλήθεια είναι ότι απλά ζήλευα.

ΜΑΪΚΛ: Εμένα; Έναν αποτυχημένο καλλιτέχνη; Ζω από τη γυναίκα μου και σύμφωνα με αυτήν, είμαι ένας ξερόλας.

ΒΑΝΕΣΑ: Σωστά, αυτό αληθεύει.

ΜΑΪΚΛ: Τότε, τι ζήλευες;

ΒΑΝΕΣΑ: Την ανεξαρτησία σου, υποθέτω. Διάλεξες τη ζωή σου, παρά το γεγονός ότι οι πιθανότητες δεν ήταν με το μέρος σου. Προσπάθησες να κάνεις το όνειρό σου πραγματικότητα. Δεν πέτυχες...

ΜΑΪΚΛ: Ευχαριστώ.

ΒΑΝΕΣΑ: ...αλλά τουλάχιστον προσπάθησες.

ΜΑΪΚΛ: Ενώ, εσύ;

ΒΑΝΕΣΑ: Το πρόβλημά μου ήταν ότι δεν είχα ποτέ, κανένα όνειρο. Αποφάσισα λοιπόν να παντρευτώ, με κάποιον που θα με φροντίζει ή έτσι τουλάχιστον πίστευα.

ΜΑΪΚΛ: Άρα, και εσύ πιστεύεις ότι δεν έχουμε επιλογή.

ΒΑΝΕΣΑ: Επιλογή; Η ζωή είναι σαν το Σκραμπλ. Οι κανόνες είναι οι ίδιοι για όλους, και σε κάνουν να πιστεύεις ότι όλοι έχουν ίσες πιθανότητες να νικήσουν. Αλλά όταν τραβάς δύσκολα γράμματα από την αρχή και αυτό συνεχίζεται και στην πορεία...

Αγκαλιάζονται.

ΜΑΪΚΛ: Πραγματικά λυπάμαι. Ήταν ακριβώς μπροστά μου, και δεν το έβλεπα.

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι... . Για έναν ζωγράφο είναι πολύ ειρωνικό το να μη βλέπει.

ΜΑΪΚΛ: Εγώ φταίω. Ήμουν ο μεγάλος σου αδερφός, ήταν δουλειά μου να σε προστατέψω.

ΒΑΝΕΣΑ: Ο ετεροθαλής αδελφός μου.

Ο Μάικλ προτιμά να το γυρίσει στα χιούμορ.

ΜΑΪΚΛ: Έχεις δίκιο. Τα καλό, τελικά, σε αυτή την περίπτωση είναι ότι είσαι μόνο ετεροθαλής αδελφή μου.

ΒΑΝΕΣΑ: Ακόμα και έτσι, βλέπεις ότι όλα τα προβλήματά σου προκύπτουν εξαιτίας μου.

ΜΑΪΚΛ: Παραδόξως, δεν εκπλήσσομαι καθόλου.

ΒΑΝΕΣΑ: Αυτό στο λέω για να δικαιολογήσεις και λίγο τον πατέρα σου.

ΜΑΪΚΛ: Δεν πηγαίνουν όλοι οι προδομένοι σύζυγοι στην Αμερική για να ανοίξουν οίκους ανοχής.

ΒΑΝΕΣΑ: Όχι. Είναι το πεπρωμένο, όπως λες. Υποθέτω ότι ήταν γραφτό να γίνει έτσι.

ΜΑΪΚΛ: Ναι.

ΒΑΝΕΣΑ: Και εσύ;

ΜΑΪΚΛ: Εγώ, τι εγώ;

ΒΑΝΕΣΑ: Μιας και έχουμε τη διάθεση να μοιραστούμε, είναι κάτι που γνωρίζεις εσύ και πρέπει να μου πεις;

ΜΑΪΚΛ: Όχι ακόμα.

ΒΑΝΕΣΑ: Τι εννοείς, όχι ακόμα.

ΜΑΪΚΛ: Ο Κάρλος μου έδωσε το ημερολόγιο του μπαμπά. Δεν το έχω τελειώσει ακόμα.

ΒΑΝΕΣΑ: Πίστευα ότι μόνο τα ελαφρώς καταθλιπτικά νεαρά κορίτσια κρατάνε ημερολόγιο.

ΜΑΪΚΛ: Υποθέτω ότι ο γερο-νταβατζής είχε και τη θηλυκή του πλευρά.

Ο Μάικλ της δίνει το ημερολόγιο και η Βανέσα το ξεφυλλίζει. Χτυπάει το κουδούνι. Η Νταϊάνα μπαίνει μαζί με τον Κάρλος.

ΚΑΡΛΟΣ: Όλα τα έγγραφα είναι έτοιμα. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να υπογράψετε.

ΒΑΝΕΣΑ: Εντάξει.

ΚΑΡΛΟΣ: Πριν όμως, πρέπει να σας ανακοινώσω κάτι ακόμα.

ΜΑΪΚΛ: Έχει κι' άλλο; Σίγουρα ξέρετε πως να δημιουργείτε σασπένς.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αλήθεια. Θα πρέπει να αρχίσετε να γράφετε θεατρικά έργα.

ΜΑΪΚΛ: Σας ακούω..., αν και φοβάμαι για το χειρότερο.

ΚΑΡΛΟΣ: Στο Μεξικό, ο πατέρας σας πήρε υπό την προστασία του ένα παιδί. Ένα ορφανό που τώρα είναι πέντε χρονών.

ΜΑΪΚΛ: Τόσο ήμουν όταν με εγκατέλειψε.

ΚΑΡΛΟΣ: Ο πατέρας σας δεν πρόλαβε να υιοθετήσει επίσημα αυτό το παιδί.

ΒΑΝΕΣΑ: Και;

ΚΑΡΛΟΣ: Το σχέδιό του ήταν να τη φέρει πίσω στο Λονδίνο, ώστε να μπορέσει να έχει μια καλή εκπαίδευση, που θα της εξασφάλιζε και ένα καλύτερο μέλλον. Φυσικά, τώρα...

ΜΑΪΚΛ: Νομίζω ότι αρχίζω να καταλαβαίνω.

ΒΑΝΕΣΑ: Και λέτε ότι δεν είναι η βιολογική του κόρη.

ΚΑΡΛΟΣ: Είναι το παιδί μιας ιερόδουλης που εργάστηκε σε μια από τις επιχειρήσεις του και πέθανε λίγο μετά τον τοκετό. Προφανώς, δεν ξέρουμε ποιος είναι ο πατέρας.

Μια στιγμή σιωπής.

ΒΑΝΕΣΑ: Και η κληρονομιά θα μας δοθεί υπό τον όρο να φροντίσουμε αυτό το παιδί;

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν διευκρινίζεται σε κάποια διαθήκη, αφού ο Κάρολος δεν πρόλαβε να συντάξει μία. Είναι όμως αναμφισβήτητα αυτό που θα επιθυμούσε.

ΒΑΝΕΣΑ: Δεν ξέρω τι να πω. Μάικλ, τι νομίζεις;

ΜΑΪΚΛ: Έχουμε πραγματικά επιλογή;

ΚΑΡΛΟΣ: Από νομικής άποψης, μπορείτε να δεχτείτε αυτή την κληρονομιά, χωρίς ν' ανησυχείτε για το τι θα συμβεί στο παιδί.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Νομικά, ναι. Αλλά θα ήταν τερατώδες...

ΜΑΪΚΛ: Έχετε φωτογραφία του παιδιού;

ΚΑΡΛΟΣ: Φυσικά.

ΒΑΝΕΣΑ: Μάικλ, καταλαβαίνεις ότι αν κοιτάξουμε αυτήν τη φωτογραφία, έστω και για ένα δευτερόλεπτο, δεν θα μπορέσουμε να γυρίσουμε πίσω.

ΜΑΪΚΛ: Δώστε μου, σας παρακαλώ, αυτήν τη φωτογραφία.

Ο Κάρολος του δίνει τη φωτογραφία και την κοιτάζει για πολύ καιρό πριν τη δώσει στη Βανέσα.

ΒΑΝΕΣΑ: Όχι, συγγνώμη. Δεν μπορώ να το αντέξω αυτό, όχι τώρα.

Η Νταϊάνα παίρνει τη φωτογραφία και την κοιτάζει. Ανταλλάσσει μια ουσιαστική ματιά με τον Μάικλ.

ΜΑΪΚΛ: Έχετε και άλλα τέτοια νέα; Γιατί αν έχετε, σας παρακαλώ να μας τα πείτε όλα τώρα.

ΚΑΡΛΟΣ: Πιστεύω ότι γνωρίζετε πια τα πάντα.

ΜΑΪΚΛ: Δε νομίζω.

ΚΑΡΛΟΣ: Ας πούμε..., όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε.

Σιωπή.

ΒΑΝΕΣΑ: Έχω ήδη δύο παιδιά... και δεν έχω άντρα πια...

ΜΑΪΚΛ: Αλλά είσαι πολυεκατομμυριούχος.

ΚΑΡΛΟΣ: Είναι μια σημαντική απόφαση. Αν θέλετε, μπορώ να σας δώσω λίγο χρόνο για να σκεφτείτε.

ΜΑΪΚΛ: Αν το σκεφτούμε, θα πούμε όχι. Η αδελφή μου έχει δίκιο, σκέφτομαι πάρα πολύ.

ΚΑΡΛΟΣ: Αυτό να το εκλάβω ως ναι;

ΜΑΪΚΛ: Νταϊάνα;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν έχουμε κάνει παιδιά. Δεν ξέρω το γιατί.

ΜΑΪΚΛ: Τα προσωπικά μου βιώματα δεν με ενθάρρυναν να δημιουργήσω οικογένεια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν επέμεινα. Δεν ήθελα να σε χάσω. Θα είναι το παιδί που δεν αποκτήσαμε.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό θα δικαιολογήσει και την αποδοχή της κληρονομιάς. Για αυτό το παιδί. Για να της χαρίσουμε μια ευτυχισμένη ζωή. Τουλάχιστον μια καλύτερη ζωή.

ΒΑΝΕΣΑ: Ναι, για εκείνη θα είναι σωτηρία, αλλά για σένα, θα είναι ένα είδος... τιμωρίας. *(όλοι την κοιτούν, έκπληκτοι)* Εννοώ, η αποδοχή των βρώμικων χρημάτων.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ήθελα να πάρω αυτά τα χρήματα από σεβασμό προς τον εαυτό μου. Αλλά τελικά, αυτοσεβασμός, βρώμικο χρήμα..., ούτε η αγάπη είναι πάντα καθαρή.

ΚΑΡΛΟΣ: Έχω μαζί μου τα έγγραφα για την υιοθεσία του παιδιού. Αν συμφωνείτε, πρέπει απλά να υπογράψετε.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και πού είναι τώρα το παιδί;

ΚΑΡΛΟΣ: Σε ένα ορφανοτροφείο στο Μεξικό.

Μικρή παύση.

ΜΑΪΚΛ: Δεχόμαστε αυτήν την κληρονομιά. Και υιοθετούμε το παιδί.

ΒΑΝΕΣΑ: Σ' ευχαριστώ. Θα σε βοηθήσω, το υπόσχομαι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: (προς τη Βανέσα) Είμαι σίγουρη ότι θα γίνεις μια υπέροχη θεία.

ΚΑΡΛΟΣ: Τότε, το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να υπογράψετε.

ΜΑΪΚΛ: Τέλεια.

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν θέλετε να τα διαβάσετε πρώτα;

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω πραγματικά γιατί, αλλά σας εμπιστεύομαι.

Ο Μάικλ και η Βανέσα υπογράφουν τα έγγραφα.

ΚΑΡΛΟΣ: Με αυτό το πληρεξούσιο, θα προχωρήσω, για λογαριασμό σας, όλη την διαδικασία. Θα ενημερωθείτε για τις μεταφορές τόσο των ακινήτων, όσο και των κεφαλαίων.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και για το παιδί, τι χρειάζεται;

ΚΑΡΛΟΣ: Με αυτά τα έγγραφα, μπορείτε νόμιμα να πάτε στο Μεξικό και να την φέρετε. Σε λίγες εβδομάδες...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα πάμε το συντομότερο δυνατό.

ΚΑΡΛΟΣ: Σας ευχαριστώ.

ΒΑΝΕΣΑ: Έκανες τη σωστή επιλογή, Μάικλ.

ΜΑΪΚΛ: Δεν νομίζω ότι είχα επιλογή. Ήταν όμως η σωστή επιλογή.

ΚΑΡΛΟΣ: Λοιπόν, να σας αφήσω τότε, ως οικογένεια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σας ευχαριστούμε.

Ο Κάρλος είναι έτοιμος να φύγει.

ΒΑΝΕΣΑ: Θα ξαναβρεθούμε;

ΚΑΡΛΟΣ: Μόνο ο Θεός ξέρει. Αλλά θα κρατήσω επαφή μαζί σας από μακριά.

Η Νταϊάνα και η Βανέσα πηγαίνουν για λίγο στην άκρη. Ο Μάικλ μιλάει στον Κάρλος ιδιαιτέρως.

ΜΑΪΚΛ: Τι γίνεται με την αδελφή μου; Καταφέρατε να μιλήσετε στον άντρα της;

ΚΑΡΛΟΣ: Είχαμε μια μικρή συζήτηση, πράγματι. Του υπενθύμισα κάποια νομικά σημεία, σχετικά με τους νόμους περί κληρονομιάς.

ΜΑΪΚΛ: Είστε πολύ καλός δάσκαλος, γιατί μέχρι τώρα δεν άκουγε. Η αδελφή μου, μου είπε ότι το πρόσωπό του ήταν λίγο πρησμένο. Υποθέτω ότι όταν αναφέρεστε σε νομικά σημεία, αυτά περιλαμβάνουν και κάποια άμεσα χτυπήματα, για να υπογραμμιστεί η σημασία του λόγου σας.

ΚΑΡΛΟΣ: Του έδωσα την επιλογή μεταξύ διαζυγίου και χηρείας. Το ξεκαθάρισα ότι μιλούσα για τη χηρεία της γυναίκας του. Κατάλαβε πολύ καλά.

ΜΑΪΚΛ: Γιατί τα κάνετε όλα αυτά για εμάς;

ΚΑΡΛΟΣ: Όπως σας είπα, ο πατέρας σας ήταν φίλος. Έχω συνηθίσει να χειρίζομαι τις υποθέσεις του.

ΜΑΪΚΛ: Και πώς ήταν ο πατέρας μου, σαν φίλος;

ΚΑΡΛΟΣ: Δεν είναι υπερβολή, αλλά ήταν κάποιος στον οποίο μπορούσες πραγματικά να βασιστείς. Θα θυσιάζε ακόμα και τη ζωή του για σένα.

Η Βανέσα πλησιάζει.

ΒΑΝΕΣΑ: Πρέπει να φύγω και εγώ. Τα παιδιά με περιμένουν. Έχουμε εγκατασταθεί προσωρινά σε ένα ξενοδοχείο. Μπορείτε να με πετάξετε ως εκεί;

ΚΑΡΛΟΣ: Φυσικά.

Ο Κάρλος και η Βανέσα φεύγουν.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πιστεύεις ότι έχει βρει ήδη νέο προστάτη;

ΜΑΪΚΛ: Νόμιζα ότι θα έλεγες νταβατζή. (δύσπιστος) Δεν ξέρω. Είναι πολύ μεγαλύτερός της.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εδώ που φτάσαμε, δεν με εκπλήσσει τίποτε. Υπάρχουν πολλά πιθανά σενάρια.

ΜΑΪΚΛ: Τι εννοείς;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ίσως είναι ο φίλος του πατέρα σου. Ο συνεργάτης του, που κοιμήθηκε με τη σύζυγό του.

ΜΑΪΚΛ: Δηλαδή, θα μπορούσε να είναι ο πατέρας της Βανέσας;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ποιο ήταν το όνομα αυτού του τύπου που εξαφανίστηκε μυστηριωδώς;

ΜΑΪΚΛ: Καρλ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Καρλ, Κάρλος..., είναι ανησυχητικά όμοια.

ΜΑΪΚΛ: Νομίζω ότι αρχίζουμε να μπαίνουμε σε βαθιά νερά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ναι... και από την άλλη, ίσως η μητέρα σου να έστησε όλο αυτό το παραμύθι στο μυαλό της.

ΜΑΪΚΛ: Έτσι λες;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Η αλήθεια είναι ότι προς το τέλος της ζωής της είχε αρχίσει να τα χάνει.

ΜΑΪΚΛ: Και γιατί να εφηύρε αυτόν τον Καρλ; Γιατί να ισχυριστεί ότι απάτησε τον πατέρα μου; Δεν είναι πράγματα αυτά για να καυχίεσαι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ξέρω. Ίσως για να δικαιολογήσει το ότι ο πατέρας σας, σας εγκατέλειψε. Για να σας βοηθήσει να συμβιβαστείτε με τη φυγή του. Είναι δύσκολο να δεχτείς ότι ο πατέρας σου σε εγκαταλείπει χωρίς λόγο. Τουλάχιστον έτσι, είχε έναν. Πήρε την ευθύνη πάνω της, κατά κάποιο τρόπο.

ΜΑΪΚΛ: Ναι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ή ίσως να ήταν απλά τρελή.

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω αν αυτή η ιστορία θα έχει αίσιο τέλος.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα πάρουμε ωστόσο πέντε εκατομμύρια.

ΜΑΪΚΛ: Θα μπορέσω να συνεχίσω να ζωγραφίζω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και για μένα θα είναι η τελευταία χρονιά στο σχολείο.

ΜΑΪΚΛ: Από του χρόνου, θα νοιάζεσαι μόνο για τη λογοτεχνική σεζόν.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα κάνουμε το πρώτο μας ταξίδι ως εκατομμυριούχοι, στο Μεξικό.

ΜΑΪΚΛ: Εννοείς το τελευταίο μας ως άτεκνο ζευγάρι. Γιατί μετά...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τελικά, ο Κάρλος είχε χρυσή καρδιά.

ΜΑΪΚΛ: Ναι. Και καλό δεξί κροσέ.

Χτυπάει το τηλέφωνο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Παρακαλώ. Πιστωτική Ένωση Αλληλεγγύης; Α, ναι.

ΜΑΪΚΛ: Δωστο μου... *(αρπάζει το τηλέφωνο)* Ναι... Ακούστε, αγαπητέ μου κύριε. Λυπάμαι πραγματικά, αλλά θα πρέπει να σας ενημερώσω ότι έχουμε σκοπό ν' αλλάξουμε τράπεζα. Ναι, σωστά ακούσατε. Θα προτιμήσουμε κάποια που θα μπορεί να διαχειριστεί καλύτερα τα περιουσιακά μας στοιχεία. Μάλιστα. Αντίο και σε σας.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σου ταιριάζει η πατρότητα.

ΜΑΪΚΛ: Αυτό περίμενα για να γίνω πραγματικά άντρας.

Κοιτάζει τον υπολογιστή του που μόλις έκανε έναν ήχο.

ΜΑΪΚΛ: Ω, μια καινούργια παραγγελία..., από τον μυστηριώδη πελάτη μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Άρα δεν είναι ο πατέρας σου.

ΜΑΪΚΛ: Τότε ποιος;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτός ο Μεξικάνος δικηγόρος; Μου είπες ότι εκτιμούσε πολύ τους πίνακές σου.

ΜΑΪΚΛ: Ίσως.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ή ίσως ο πατέρας σου να μην είναι πραγματικά νεκρός.

ΜΑΪΚΛ: Συγγνώμη;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ο Κάρλος είπε ότι το σώμα του δεν βρέθηκε ποτέ. Για έναν τύπο που καταζητείται από την αστυνομία, ο θάνατος είναι μια καλή λύση.

ΜΑΪΚΛ: Πριν ξαναγεννηθεί με ψεύτικη ταυτότητα. Αλλά θα ήταν ακόμα αναγνωρίσιμος!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Υπάρχει και η πλαστική χειρουργική.

ΜΑΪΚΛ: Και θα εγκατέλειπε το παιδί του;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν θα ήταν η πρώτη φορά που αφήνει τα πάντα πίσω του και αλλάζει τη ζωή του.

ΜΑΪΚΛ: Και δεν εγκαταλείπει πραγματικά το παιδί του, αφού καταφέρνει να μας το δώσει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν θα διακινδύνευε να την πάρει μαζί στην προσπάθεια διαφυγής του από το Μεξικό, αυτό είναι όλο. Και ήθελε να εξασφαλίσει το μέλλον της, όπως και το δικό μας.

ΜΑΪΚΛ: Λες να είναι έτσι;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Και αν ήταν ο Κάρλος;

ΜΑΪΚΛ: Αν ήταν ο Κάρλος!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αν ήταν αυτός ο πατέρας σου!

ΜΑΪΚΛ: Έλα τώρα, θα τον είχα αναγνωρίσει!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αν είχε αλλάξει το πρόσωπό του.

ΜΑΪΚΛ: Πάλι θα τον αναγνώριζα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μα, ίσα που τον ήξερες. Και ο Κάρλος..., ο Κάρλος είναι ο Κάρολος στα Ισπανικά, έτσι δεν είναι;

ΜΑΪΚΛ: Μου λες δηλαδή ότι ο Κάρολος, ο Κάρλος και ο Καρλ είναι το ίδιο πρόσωπο;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι απλά μια υπόθεση. Δεν θα το μάθουμε ποτέ, μάλλον.

Σιωπή

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω αν θα ειπωθούμε ποτέ ξανά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι απίθανο. Είναι πολύ επικίνδυνο γι' αυτόν.

Ο Μάικλ κοιτάζει τη φωτογραφία της μικρής Μεξικάνας.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πιστεύεις ότι είναι αλήθεια αυτό που μας είπε;

ΜΑΪΚΛ: Ποιο;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ότι είναι η κόρη μιας πόρνης, που γεννήθηκε από έναν άγνωστο πατέρα. Ίσως είναι η κόρη του. Πώς έμοιαζε ο πατέρας σου;

ΜΑΪΚΛ: Δεν θυμάμαι πολύ καλά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν έχεις φωτογραφία;

ΜΑΪΚΛ: Τις έκαψα όλες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σου μοιάζει λίγο.

ΜΑΪΚΛ: Έτσι νομίζεις;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχεις δίκιο τελικά. Μπορεί κανείς να περάσει μια ζωή προσπαθώντας να ξετυλίξει το μυστήριο ενός προσώπου.

ΜΑΪΚΛ: Και πάλι, δεν είναι σίγουρο ότι θα τα καταφέρει.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ειδικά όταν οι άνθρωποι αλλάζουν οικειοθελώς πρόσωπα.

ΜΑΪΚΛ: Έχω την αίσθηση ότι δεν τελειώσαμε ακόμα με αυτή την οικογενειακή περιπέτεια. Αν θα μπορούσαμε να την ονομάσουμε οικογενειακή, βέβαια!

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εμείς θα γίνουμε οικογένεια όμως.

ΜΑΪΚΛ: Ναι, θα αποκτήσουμε παιδί. Ένα κορίτσι, στο οποίο θα δώσουμε όλη τη φροντίδα και την αγάπη που χρειάζεται για είκοσι χρόνια. Που θα μας κατηγορεί για όλα όσα δεν έχουμε κάνει γι' αυτήν και που θα μας θεωρεί υπεύθυνους για όλα όσα πηγαίνουν στραβά στη ζωή της.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ανυπομονώ να ξεκινήσω.

ΜΑΪΚΛ: Κι εγώ.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Νομίζω ότι έχω μια ιδέα για το πρώτο μου βιβλίο. Δεν θα είναι μυθιστόρημα, αλλά θεατρικό έργο. Βρήκα ήδη τον τίτλο: Η μυρωδιά του χρήματος.

ΜΑΪΚΛ: Σπουδαίος τίτλος (*με θαυμασμό*), σε κάνει να θέλεις να δεις το έργο.

Η Νταϊάνα κοιτάζει τον πίνακα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτό το πρόσωπο, είναι του πατέρα σου, έτσι δεν είναι;

Χτυπάει το κινητό τηλέφωνο του Μάικλ.

ΜΑΪΚΛ: Ναι; Ναι, εγώ είμαι. Όχι, δεν είμαι εγώ αυτός που..., εντάξει. Όχι, αύριο στις 3 το μεσημέρι είναι μια χαρά. Τέλεια. Τα λέμε αύριο. Σας ευχαριστώ. *(κλείνει το τηλέφωνό του)* Ήταν η διευθύντρια της πιο σημαντικής γκαλερί τέχνης στο Λονδίνο. Θέλει να εκθέσει τους πίνακές μου.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μη μου πεις.

ΜΑΪΚΛ: Σε διαβεβαιώ. Ελπίζω να μην είναι αστείο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν το νομίζω αυτό.

ΜΑΪΚΛ: Λες να είναι ο Κάρλος;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ο Κάρλος;

ΜΑΪΚΛ: Κάρλος, Κάρολος, όπως θες πες τον. Ίσως πήγε να τους δει. Τους πρόσφερε χρήματα ή ακόμα χειρότερα, τους απείλησε.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Από αυτοπεποίθηση σκίζεις. Νομίζεις ότι μια γκαλερί μπορεί να δεχτεί να εκθέσει τους πίνακές σου μόνο υπό απειλή;

ΜΑΪΚΛ: Συγγνώμη... . Είναι απλά έλλειψη εμπειρίας... . Αλλά είπαν ότι ήταν ήδη εξοικειωμένοι με τη δουλειά μου... . Πρέπει να υπάρχει κάποιος που...

ΝΤΑΪΑΝΑ: Εγώ είμαι.

ΜΑΪΚΛ: Εσύ;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τους πήγα τον κατάλογο των έργων σου.

ΜΑΪΚΛ: Και με δέχτηκαν μόνο από τον κατάλογο;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έδειξαν ενδιαφέρον. Ήρθαν εδώ, και τους έδειξα τους πίνακές σου. Μια μέρα που έλλειπες.

ΜΑΪΚΛ: Γιατί δεν μου είπες τίποτα;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεν ήθελα να απογοητευτείς, εννοώ στην περίπτωση που δεν θα είχε αποτέλεσμα. Εκτός αυτού, δεν θα το πίστευες ούτως ή άλλως.

ΜΑΪΚΛ: Εσύ όμως το πίστεψες.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πάντα πίστευα σε σένα.

ΜΑΪΚΛ: Τελικά, είμαι σαν τον Θεό ή τον Άγιο Βασίλη. Θέλω οι άνθρωποι να πιστεύουν σε μένα για να συνεχίσω να υπάρχω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Όλοι θέλουν να πιστεύουν ότι ο Άγιος Βασίλης υπάρχει. Ιδιαίτερα όταν κουβαλά και πέντε εκατομμύρια δολάρια στο σακί του.

Αγκαλιάζονται. Η Νταϊάνα κοιτάζει τον πίνακα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τελείωσες το πορτραίτο σου;

ΜΑΪΚΛ: Έτσι λέω.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι υπέροχο. Θα είναι το κεντρικό έκθεμα της πρώτης σου έκθεσης στο Λονδίνο.

ΜΑΪΚΛ: Ναι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μοιάζει λίγο με τον Θεό, έτσι δεν είναι;

ΜΑΪΚΛ: Δεν ξέρω. Πώς μοιάζει ο Θεός;

ΝΤΑΪΑΝΑ: Όπως τον έχει πλάσει στο μυαλό του ο καθένας, υποθέτω.

Ο Μάικλ κοιτάζει επίσης τον πίνακα.

ΜΑΪΚΛ: Ή σαν τον Άγιο Βασίλη, αυτόν που δεν βλέπεις ποτέ, αλλά που σου χαρίζει απλόχερα τα δώρα του.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε κάτι καλό από όλο αυτό το χάος.

ΜΑΪΚΛ: Ελπίζοντας ότι πραγματικά έχουμε επιλογή.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ας το ελπίσουμε. Και αν τελικά αποδειχθεί ότι δεν είχαμε άλλη επιλογή, θα μένει πάντα η ελπίδα.

ΜΑΪΚΛ: Η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Υποσχέσου ότι δεν θα αρχίσεις να πετάς παροιμίες δεξιά και αριστερά, σαν την αδελφή σου, τώρα.

ΜΑΪΚΛ: Την ετεροθαλή αδελφή μου εννοείς, αν είναι και έτσι, δηλαδή.

ΤΕΛΟΣ

Πληροφορίες για τον συγγραφέα

Γεννημένος το 1955 στο Auvers-sur-Oise της Γαλλίας, ο Ζαν-Πιερ Μαρτίνεζ (Jean-Pierre Martinez) συμμετείχε ως ντράμερ σε διάφορα ροκ συγκροτήματα προτού ασχοληθεί με τη σημειολογία της διαφήμισης. Στη συνέχεια ξεκίνησε τη συγγραφική του καριέρα γράφοντας αρχικά τηλεοπτικά σενάρια, για να στραφεί τελικά στο θέατρο και να συγγράψει τα πρώτα του θεατρικά έργα. Έχει δημιουργήσει περίπου εκατό σενάρια για την τηλεόραση και ισάριθμα θεατρικά έργα, μερικά από τα οποία θεωρούνται ήδη κλασικά (Friday the 13th, Strip Poker). Είναι ένας από τους πλέον παραγωγικούς σύγχρονους θεατρικούς συγγραφείς στη Γαλλία και σε άλλες γαλλόφωνες χώρες. Αρκετά από τα έργα του είναι διαθέσιμα επίσης στα ισπανικά και στα αγγλικά, ενώ θεατρικές παραστάσεις αυτών έχουν ανέβει στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Λατινική Αμερική.

Ερασιτεχνικές και επαγγελματικές θεατρικές ομάδες που ενδιαφέρονται για κείμενα παραστάσεων, μπορούν να κατεβάσουν τα έργα του Jean-Pierre Martinez δωρεάν από την ιστοσελίδα του La Comédiathèque (<https://comediatheque.net/>). Ωστόσο, οι δημόσιες παραγωγές των έργων του υπόκεινται στους κανόνες περί πνευματικών δικαιωμάτων.

Για όσους προτιμούν να διαβάζουν βιβλία ή να εργάζονται με βάση το βιβλίο, οι έντυπες εκδόσεις των έργων του μπορούν να αγοραστούν από την Amazon, σε τιμή παρόμοια με εκείνη των φωτοτυπιών.

Αυτό το κείμενο προστατεύεται από τους νόμους περί πνευματικών δικαιωμάτων. Η ποινική παραβίαση των πνευματικών δικαιωμάτων θα διερευνηθεί και μπορεί να οδηγήσει σε μέγιστη ποινή φυλάκισης έως 3 έτη και πρόστιμο της τάξης των 300.000 Ευρώ.

Avignon – January 2025

© La Comédiathèque – ISBN 978-2-38602-313-2

<https://comediatheque.net/>

Κείμενο διαθέσιμο για δωρεάν λήψη